KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2020/691

2020 m. sausio 30 d.

kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/429 su akvakultūros ūkiais ir vandens gyvūnų vežėjais susijusios taisyklės

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai (toliau – Gyvūnų sveikatos teisės aktas) ([1]), ypač į jo 176 straipsnio 4 dalį, 181 straipsnio 2 dalį, 185 straipsnio 5 dalį, 189 straipsnio 1 dalį ir 279 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) Reglamentu (ES) 2016/429 nustatytos ligų, kurios perduodamos gyvūnams arba žmonėms, prevencijos ir kontrolės taisyklės, įskaitant, *inter alia*, akvakultūros ūkiams ir vandens gyvūnų vežėjams taikomas taisykles. Reglamente (ES) 2016/429 taip pat numatoma, kad Komisija deleguotaisiais aktais priima taisykles, kuriomis būtų papildytos tam tikros neesminės to reglamento nuostatos. Todėl būtina nustatyti papildomas taisykles, kad būtų užtikrintas sklandus sistemos, nustatytos pagal Reglamentu (ES) 2016/429 įtvirtintą naująją teisės aktų sistemą, veikimas;

(2) konkrečiau, šiame reglamente nustatytomis taisyklėmis turėtų būti papildytos taisyklės, kurios jau nustatytos Reglamento (ES) 2016/429 IV dalies II antraštinės dalies 1 skyriuje, susijusios su akvakultūros ūkių, kuriuose laikomi didelį pavojų gyvūnų sveikatai keliantys vandens gyvūnai, patvirtinimu, kompetentingų institucijų tvarkomais akvakultūros ūkių registrais ir akvakultūros ūkių veiklos vykdytojų ir vandens gyvūnų vežėjų pareigomis saugoti duomenis;

(3) be to, šiuo reglamentu atsižvelgiama į tai, kad Tarybos direktyva 2006/88/EB ([2]) nuo 2021 m. balandžio 21 d. panaikinama Reglamentu (ES) 2016/429. Reglamente (ES) 2016/429 numatoma, kad ūkiai ir veiklos vykdytojai, įregistruoti arba patvirtinti pagal tą direktyvą anksčiau nei Reglamento (ES) 2016/429 taikymo pradžios dieną, laikomi įregistruotais ar patvirtintais, kaip reikalaujama, pagal tą reglamentą, todėl jiems taikomos atitinkamos tame reglamente nustatytos pareigos;

(4) todėl Reglamento (ES) 2016/429 IX dalyje nustatytos taisyklės turėtų būti papildytos šiame reglamente nustatytomis taisyklėmis, susijusiomis su būtinosiomis pereinamojo laikotarpio priemonėmis, kuriomis siekiama apsaugoti suinteresuotųjų subjektų teises ir teisėtus lūkesčius, įgytus dėl ankstesnių akvakultūros ūkiams taikomų Sąjungos aktų;

(5) kadangi visos šiame reglamente nustatytos taisyklės susijusios su akvakultūros ūkiais ir vandens gyvūnų vežėjais ir turi būti taikomos kartu, jos turėtų būti nustatytos viename teisės akte, o ne atskiruose aktuose su daugybe kryžminių nuorodų, kad siekiant skaidrumo juos būtų lengviau taikyti ir kad būtų išvengta taisyklių dubliavimosi. Tai taip pat atitinka Reglamente (ES) 2016/429 įtvirtintą požiūrį;

(6) Reglamento (ES) 2016/429 176 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai turi pateikti kompetentingai institucijai patvirtinimo paraišką, jeigu juose laikomi akvakultūros gyvūnai yra skirti perkelti iš jų gyvi arba kaip akvakultūros gyvūniniai produktai. Kadangi prie šios kategorijos priskiriami labai įvairūs akvakultūros ūkiai, Reglamento (ES) 2016/429 176 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad valstybės narės veiklos vykdytojams gali netaikyti reikalavimo pateikti patvirtinimo paraišką, jeigu tokie akvakultūros ūkiai nekelia didelės ligų rizikos. Be to, to reglamento 176 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad Komisija gali priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo reikalavimo dėl tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių patvirtinimo, vėlgi su sąlyga, kad tokie akvakultūros ūkiai nekelia didelės rizikos;

([1]) OL L 84, 2016 3 31, p. 1.
([2]) 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės (OL L 328, 2006 11 24, p. 14).

(7) akvakultūros ūkio keliamos rizikos lygį lemia to akvakultūros ūkio veikla ir akvakultūros gyvūnų ar jame gaminamų akvakultūros gyvūninių produktų paskirties vieta ir numatoma paskirtis. Kai kurie akvakultūros ūkiai jau yra patvirtinti įvairiais tikslais, pavyzdžiui, akvakultūros ūkiai, patvirtinti pagal higienos taisykles, įtvirtintas Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 853/2004 ([3]). Tam tikrais atvejais akvakultūros ūkiai, kaip antai valymo ir siuntimo centrai arba valymo natūraliomis sąlygomis vietos, gauna moliuskus tik iš epizootinės teritorijos, kurioje yra pats akvakultūros ūkis. Taigi tokie akvakultūros ūkiai nekelia didelio pavojaus gyvūnų sveikatai. Kiti akvakultūros ūkiai taip pat užsiima nedidelės rizikos veikla, kaip antai laiko tik į laisvę paleisti skirtus vandens gyvūnus, kuriuos užaugino iš veislinių gyvūnų vandens telkinyje, prie kurio tas akvakultūros ūkis yra įsisteigęs, arba ekstensyviosios akvakultūros tvenkiniuose laiko vandens gyvūnus, skirtus žmonėms vartoti arba paleisti į laisvę;

(8) šiame reglamente būtina nustatyti konkrečias sąlygas, kuriomis akvakultūros ūkiams būtų leidžiama nukrypti nuo patvirtinimo reikalavimo. Tam tikrais atvejais nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti taikomos tik akvakultūros ūkiams, gabenantiems akvakultūros gyvūnus savo valstybėje narėje, ir netaikomos akvakultūros ūkiams, gabenantiems akvakultūros gyvūnus tarp valstybių narių. Tačiau galimybę netaikyti akvakultūros ūkio patvirtinimo reikalavimo bet kuriuo atveju reikėtų svarstyti tik jeigu kompetentinga institucija yra atlikusi rizikos vertinimą, kuriame atsižvelgė bent į riziką, kad akvakultūros gyvūnai akvakultūros ūkyje susirgs vandens gyvūnų liga arba ji plis vandenyje ar gyvūnus vežant, ir jeigu nustatyta, kad tokia rizika nėra didelė. Papildomi rizikos veiksniai, į kuriuos kompetentinga institucija gali atsižvelgti atlikdama šį rizikos vertinimą, išsamiau išdėstyti Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 ([4]) VI priedo I dalies 2 skyriuje. Taigi šiame reglamente nustatytos papildomos taisyklės turėtų atitikti deleguotajame reglamente įtvirtintas taisykles;

(9) kita vertus, tam tikrų kitų rūšių akvakultūros ūkiai kelia didelę vandens gyvūnų ligų plitimo riziką. Šiame reglamente reikėtų konkrečiai apibūdinti tokių rūšių akvakultūros ūkius ir patikslinti tokių akvakultūros ūkių veiklos vykdytojams keliamą patvirtinimo reikalavimą. Tai, be kita ko, akvakultūros ūkiai, laikantys dekoratyvinius akvakultūros gyvūnus atviruose objektuose ir taip pat uždaruose objektuose, kai perkėlimo modeliai yra tokie, kad dėl prekybos Sąjungoje ar su trečiosiomis šalimis gali kilti ligų rizika. Kitų rūšių akvakultūros ūkiai, kuriuose ligų plitimo riziką reikėtų mažinti kompetentingai institucijai taikant patvirtinimo reikalavimą, yra karantino ūkiai, ūkiai, kuriuose gyvūnai, kurie priklauso užkrato pernešėjų rūšims, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais, taip pat laivai ir kiti mobiliosios patalpos, kuriuose akvakultūros gyvūnai yra apdorojami arba jiems atliekamos kitos su laikymu susijusios procedūros;

(10) Reglamento (ES) 2016/429 177 straipsnyje nustatyta, kad kompetentinga institucija suteikia patvirtinimą akvakultūros ūkių grupių veiklos vykdytojams. Todėl šiame reglamente nustatytos papildomos taisyklės turėtų būti prireikus taikomos tokioms grupėms ir turėtų būti išsamiai nustatyta, kaip taisyklės turėtų būti taikomos tiesiogiai grupei ir jos viduje;

(11) norėdami gauti patvirtinimą visų akvakultūros ūkių ar akvakultūros ūkių grupių veiklos vykdytojai privalo teikti kompetentingai institucijai informaciją, kaip nustatyta Reglamento (ES) 2016/429 180 straipsnyje. Tam veiklos vykdytojai kompetentingai institucijai turėtų pateikti raštu parengtą biologinio saugumo planą, kuris bus nagrinėjamas patvirtinimo procedūros metu. Šis reikalavimas turėtų būti taikomas ir pavieniams akvakultūros ūkiams, ir akvakultūros ūkių grupėms neatsižvelgiant į jų dydį, bet biologinio saugumo plano sudėtingumą turėtų lemti konkretaus akvakultūros ūkio ar akvakultūros ūkių grupės ypatumai ir priemonės, kurių būtina imtis siekiant sumažinti susijusią ligų riziką;

(12) pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 VI priedo I dalies 1 skyriuje nustatytas taisykles tam tikri akvakultūros ūkiai ir akvakultūros ūkių grupės turėtų dalyvauti rizika grindžiamos priežiūros sistemoje, kurią kompetentinga institucija įdiegia pagal Reglamento (ES) 2016/429 26 straipsnį. Jeigu akvakultūros ūkiai arba akvakultūros ūkių grupės nedalyvauja, patvirtinimas neturėtų būti suteikiamas. Remiantis Reglamento (ES) 2016/429 27 straipsniu, vykdant rizika grindžiamą priežiūrą galima atsižvelgti į pačių veiklos vykdytojų atliekamą priežiūrą pagal 24 straipsnį, įskaitant gyvūnų sveikatos patikrinimus, nurodytus to reglamento 25 straipsnyje. Siekiant kuo veiksmingiau išnaudoti išteklius, rizika grindžiama priežiūra taip pat gali būti atliekama kartu su priežiūra, susijusia su konkrečiomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;

([3]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).

([4]) 2019 m. gruodžio 17 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2020/689, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/429 tam tikrų į sąrašą įtrauktų ir naujų ligų priežiūros, likvidavimo programų ir liga neužkrėstos teritorijos statuso taisyklės (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 211).

(13) rizika grindžiamos priežiūros dažnis turėtų priklausyti nuo to, ar kompetentinga institucija, įvertinusi akvakultūros ūkio aplinkybes, jį priskiria prie didelės, vidutinės ar mažos rizikos kategorijos. Veiksniai, į kuriuos kompetentinga institucija turi atsižvelgti ir kuriuos ji turi išnagrinėti priskirdama ūkius prie rizikos kategorijų, ir kiekvienos rizikos kategorijos priežiūros dažnis nustatyti Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 VI priedo I dalyje. Akvakultūros ūkiai, kuriuose laikomi į sąrašą neįtrauktų rūšių gyvūnai, bet kurie gana aktyviai dalyvauja prekyboje ir dėl to priskiriami prie didelės rizikos kategorijos, į rizika grindžiamos peržiūros sistemą įtraukiami tam, kad būtų sudaryta kuo daugiau galimybių nustatyti ir kontroliuoti atsirandančias ligas, jeigu jomis susirgtų tų į sąrašą neįtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai;

(14) kadangi rizika grindžiama priežiūra taip pat vykdoma patvirtintose akvakultūros ūkių grupėse, svarbu nustatyti, kaip ji turėtų būti atliekama grupės lygmeniu, kad tokios priežiūros rezultatai būtų prasmingi epizootiniu požiūriu. Taigi šiame reglamente reikėtų nustatyti taisykles dėl metodo, kuriuo kompetentinga institucija turėtų vadovautis atlikdama tokią priežiūrą;

(15) be veiklos vykdytojams taikomo reikalavimo patvirtinimo procedūros metu kompetentingai institucijai pateikti biologinio saugumo planą, o tam tikriems akvakultūros ūkiams – dalyvauti rizika grindžiamos priežiūros sistemoje, akvakultūros ūkiai, kurie turi gauti patvirtinimą, taip pat turėtų atitikti tam tikrus su jų patalpomis ir įranga susijusius reikalavimus. Taigi šiame reglamente reikėtų nustatyti konkretų su biologiniu saugumu, priežiūra, objektais ir įranga susijusių reikalavimų, taikomų tam tikros kategorijos akvakultūros ūkiui ar tam tikros kategorijos akvakultūros ūkių grupei, rinkinį;

(16) Reglamento (ES) 2016/429 178 straipsnyje nustatyta, kad akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai, kurie pageidauja, kad jiems būtų suteiktas atskirto akvakultūros ūkio statusas, gali perkelti akvakultūros gyvūnus į savo ūkį arba iš jo pagal to reglamento taisykles tik po to, kai kompetentinga institucija jų ūkiui suteikia to statuso patvirtinimą. Kadangi tie akvakultūros ūkiai gali tarpusavyje keistis akvakultūros gyvūnais taikydami mažiau perkėlimo reikalavimų, nei taikoma kitų rūšių akvakultūros ūkiams, juose turėtų dirbti pagal sutartį įdarbintas veterinarijos gydytojas, kuris prižiūrės akvakultūros ūkio veiklą ir bus atsakingas už jo sveikatos priežiūrą, kad jie galėtų vienas kitam suteikti patikimas sveikatos garantijas. Reglamento (ES) 2016/429 181 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Komisija priima deleguotuosius aktus, kuriais papildomos tokių akvakultūros ūkių patvirtinimo taisyklės, ir tokias taisykles reikėtų nustatyti šiame reglamente;

(17) Reglamento (ES) 2016/429 179 straipsnyje nustatytas maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių patvirtinimas. Tokie akvakultūros ūkiai palengvina vandens gyvūnų, kurie gali būti užkrėsti į sąrašą įtraukta arba nauja liga, sanitarinį skerdimą ir sanitarinį apdorojimą. Taigi dėl jų kyla didelė ligų rizika ir juos turi patvirtinti kompetentinga institucija. Per laikotarpius, kai tokie akvakultūros ūkiai gauna vandens gyvūnus, užkrėstus ar galimai užkrėstus į sąrašą įtraukta arba nauja liga, jie turėtų laikytis griežtų biologinio saugumo priemonių siekdami užtikrinti, kad ligų sukėlėjai tinkamai jų neapdorojus nepatektų į atvirus vandenis. To reglamento 181 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Komisija priima deleguotuosius aktus, kuriais papildomos tokių akvakultūros ūkių patvirtinimo taisyklės, ir tokias papildomas taisykles reikėtų nustatyti šiame reglamente;

(18) tam tikri gyviems moliuskams skirti valymo centrai, valymo natūraliomis sąlygomis vietos ir siuntimo centrai turėtų būti laikomi akvakultūros ūkiais, kuriems pagal Reglamento (ES) 2016/429 176 straipsnio 1 dalį reikia patvirtinimo. Tokie ūkiai, į kuriuos gyvi moliuskai atvežami iš už jų pačių epizootinės teritorijos ribų, kelia didesnę į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų plitimo riziką ir patvirtinimo procedūros metu į tai turėtų būti atsižvelgiama. Todėl šiame reglamente reikėtų nustatyti papildomas su tuo susijusias taisykles;

(19) Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2018/1882 ([5]) apibrėžtos A, B, C, D ir E kategorijų ligos ir nustatyta, kad į sąrašą įtrauktų ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės, nurodytos Reglamento (ES) 2016/429 9 straipsnio 1 dalyje, turi būti taikomos į sąrašą įtrauktų gyvūnų rūšių ir jų grupių, nurodytų Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/1882 priedo lentelėje, į sąrašą įtrauktų ligų kategorijoms. Toje lentelėje nurodyta, kad tam tikrų rūšių, išvardytų 4 stulpelyje, vandens gyvūnai turi būti laikomi užkrato pernešėjais tik jeigu jie laikomi akvakultūros ūkyje, kuriame taip pat laikomi 3 stulpelyje išvardytų rūšių gyvūnai, arba laukinių vandens gyvūnų atveju – jeigu jie turėjo sąlytį su 3 stulpelyje išvardytų rūšių gyvūnais laukinėje buveinėje. Tačiau, jeigu šių rūšių gyvūnai vėliau tinkamą

([5]) 2018 m. gruodžio 3 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1882 dėl tam tikrų ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių taikymo į sąrašą įtrauktų ligų kategorijoms, kuriuo nustatomas rūšių ir rūšių grupių, keliančių didelę tų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo riziką, sąrašas (OL L 308, 2018 12 4, p. 21).

laiką laikomi izoliuoti nuo 3 stulpelyje išvardytų rūšių gyvūnų ir užkrėstų vandens šaltinių, jie nebeturi būti laikomi užkrato pernešėjais. Jeigu tokio izoliacijos laikotarpio neįmanoma išlaukti pagal šio reglamento 15 straipsnį patvirtintame karantino ūkyje, tokius vandens gyvūnus galima laikyti kitos rūšies akvakultūros ūkyje, kuriame nėra įgyvendintos visos biologinio saugumo priemonės, kurios privalo būti įdiegtos karantino ūkyje, bet kuriame jie laikomi izoliuoti nuo galimų patogenų, kol nebeturės būti laikomi užkrato pernešėjais. Reglamento (ES) 2016/429 181 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Komisija priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos papildomos tokių akvakultūros ūkių patvirtinimo taisyklės atsižvelgiant į tuos reikalavimus. Taigi tokie reikalavimai turėtų būti nustatyti šiame reglamente;

(20) Reglamento (ES) 2016/429 185 straipsnio 5 dalimi Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl papildomos informacijos, įtrauktinos į kompetentingos institucijos tvarkomus registruotų ir patvirtintų akvakultūros ūkių registrus, ir viešos prieigos prie tų registrų. Remiantis duomenų apsaugos reikalavimais, nustatytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 ([6]), informacija, kurią kompetentinga institucija turėtų viešai skelbti, turėtų atitikti Reglamento (ES) 2016/429 185 straipsnio 2 dalies a, c, e ir f punktų reikalavimus, kurie savo ruožtu iš esmės atitinka informaciją, kurią valstybės narės jau pateikė viešame registre pagal Komisijos sprendimą 2008/392/EB ([7]);

(21) tačiau į kompetentingos institucijos viešą registrą taip pat reikėtų įtraukti konkretesnę informaciją apie kiekvieno patvirtinto ūkio sveikatos būklę, kad būtų galima skatinti saugią prekybą ir užtikrinti, kad suinteresuotieji subjektai žinotų, ar tam tikrame akvakultūros ūkyje nėra konkrečios B ar C kategorijos ligos, ar jame taikoma konkrečios B ar C kategorijos ligos likvidavimo programa, ar jame taikoma konkrečios C kategorijos ligos priežiūros programa, ar jam nėra priskirta nė viena iš tų sveikatos būklių. Atsižvelgiant į šiame reglamente nustatytų reikalavimų dėl galimybės visuomenei susipažinti su informacija apie patvirtintus akvakultūros ūkius taikymo sritį, šiuo reglamentu turėtų būti panaikintas Sprendimas 2008/392/EB;

(22) Reglamento (ES) 2016/429 186 ir 187 straipsniuose nustatytos minimaliosios akvakultūros ūkių veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis. Kadangi vandens gyvūnų paprastai neįmanoma nustatyti individualiai, itin svarbu saugoti jų gamybos ir perkėlimo duomenis. Nors įvairių rūšių akvakultūros ūkių veiklos vykdytojų saugomi duomenys turi tam tikrų panašumų, konkrečių rūšių akvakultūros ūkiai turėtų saugoti duomenis, kurie yra susiję konkrečiai su jais ir jų vykdomos akvakultūros veiklos rūšimi. Kadangi to reglamento 189 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Komisija priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos papildomos taisyklės dėl pareigų saugoti duomenis, šiame reglamente reikėtų nustatyti įvairius duomenų saugojimo reikalavimus kiekvienos rūšies patvirtintiems akvakultūros ūkiams;

(23) Reglamento (ES) 2016/429 188 straipsnyje nustatytos minimaliosios akvakultūros ūkiams skirtų vandens gyvūnų ir iš vienos buveinės į kitą perkeliamų vandens gyvūnų vežėjų pareigos saugoti duomenis. Vandens gyvūnų vežėjai kelia ypatingą ligos plitimo riziką ir labai svarbu, kad tokie veiklos vykdytojai saugotų duomenis tam, kad būtų užtikrintas jų vežamų vandens gyvūnų atsekamumas ir būtų pateikti patvirtinamieji dokumentai, kad jie įgyvendina tinkamas biologinio saugumo priemones. Taigi šiame reglamente reikėtų nustatyti papildomas taisykles dėl jų pareigų saugoti duomenis;

(24) šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2021 m. balandžio 21 d., atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2016/429 taikymo pradžios datą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu papildomos Reglamente (ES) 2016/429 nustatytos taisyklės, susijusios su registruotais ir patvirtintais akvakultūros ūkiais, kuriuose laikomi akvakultūros gyvūnai, ir vandens gyvūnų vežėjais.

([6]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

([7]) 2008 m. balandžio 30 d. Komisijos sprendimas 2008/392/EB, įgyvendinantis Tarybos direktyvos 2006/88/EB nuostatas dėl internetinio informacijos puslapio, kad informaciją apie akvakultūros gamybos įmones ir leidimą turinčias perdirbimo įmones būtų galima gauti elektroninėmis priemonėmis (OL L 138, 2008 5 28, p. 12).

2. II dalyje nustatyti reikalavimai:

a) I antraštinės dalies 1 skyriuje – dėl kompetentingos institucijos suteikiamo akvakultūros ūkių, keliančių didelę vandens gyvūnų ligų riziką, patvirtinimo ir tam tikrų nukrypti leidžiančių nuostatų, taikomų nedidelę su tokiomis ligomis susijusią riziką keliančių ūkių veiklos vykdytojams;

b) I antraštinės dalies 2 skyriuje – dėl reikalavimų akvakultūros ūkiams ir jų grupėms ir kompetentingos institucijos patvirtinimo suteikimo;

c) II antraštinės dalies 1 skyriuje – dėl su registruotų akvakultūros ūkių registrais susijusių kompetentingos institucijos pareigų pateikti informaciją, kaip nustatyta Reglamento (ES) 2016/429 173 straipsnyje;

d) II antraštinės dalies 2 skyriuje – dėl su patvirtintų akvakultūros ūkių registrais susijusių kompetentingos institucijos pareigų pateikti informaciją;

e) III antraštinės dalies 1 skyriuje – dėl registruotų ar kompetentingos institucijos patvirtintų akvakultūros ūkių ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių veiklos vykdytojų pareigų saugoti duomenis, be tų, kurios yra nustatytos Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalyje ir 187 straipsnio 1 dalyje;

f) III antraštinės dalies 2 skyriuje – dėl vandens gyvūnų vežėjų pareigų saugoti duomenis, be tų, kurios yra nustatytos Reglamento (ES) 2016/429 188 straipsnio 1 dalyje.

3. III dalyje nustatytos tam tikros pereinamojo laikotarpio priemonės dėl Direktyvos 2006/88/EB ir Sprendimo 2008/392/EB, susijusios su akvakultūros ūkių registravimu ir patvirtinimu.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/1882 1 straipsnyje.

Kitų vartojamų terminų apibrėžtys:

1) ekstensyviosios akvakultūros tvenkinys – natūralus ar dirbtinis tradicinis tvenkinys arba lagūna, kuriuose laikomi gyvūnai gauna maisto iš gamtinių maisto šaltinių, išskyrus išimtines aplinkybes, ir nesiimama jokių priemonių produktyvumui didinti siekiant, kad jis būtų didesnis nei natūralioje aplinkoje;

2) valymo centras – ūkis, turintis talpyklas, į kurias tiekiamas švarus jūros vanduo ir dedami moliuskai tokiam laikui, kuris būtinas teršalams pašalinti, kad moliuskai taptų tinkami vartoti žmonėms;

3) siuntimo centras – jūros pakrantėje arba jūroje esantis ūkis žmonėms vartoti skirtiems moliuskams priimti, laikyti, plauti, valyti, rūšiuoti, vynioti ir pakuoti;

4) valymo natūraliomis sąlygomis vieta – gėlųjų vandenų, jūros, upės žiočių ar lagūnos plotas su aiškiai nurodytomis ir plūdurais, stulpais ar kitomis pritvirtintomis priemonėmis pažymėtomis ribomis, naudojamas išimtinai tik moliuskams natūraliai valytis;

5) izoliuoti – akvakultūros gyvūnus laikyti akvakultūros ūkyje, kuriame jie neturi sąlyčio su kitų rūšių vandens gyvūnais tiesiogiai kartu gyvendami arba netiesiogiai per tiekiamą vandenį;

6) uždaras objektas – akvakultūros ūkis, kurio nuotekos valomos taip, kad į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų sukėlėjai būtų nukenksminami prieš išleidžiant jas į atvirus vandenis;

7) atviras objektas – akvakultūros ūkis, kurio nuotekos išleidžiamos tiesiogiai į atvirus vandenis jų nevalant tam, kad būtų nukenksminti į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų sukėlėjai;

8) epizootinė teritorija – apibrėžta geografinė vietovė, kurioje gyvūnai yra vienodos sveikatos būklės ir kurioje jiems kyla vienoda rizika užsikrėsti į sąrašą įtraukta ar nauja liga;

9) biologinio saugumo planas – įformintas planas, kuriame nustatomi būdai, kuriais ligos sukėlėjas gali patekti į akvakultūros ūkį, plisti jame ir iš jo; plane atsižvelgiama į ūkio ypatumus ir nustatomos priemonės, kuriomis bus mažinama nustatyta biologinio saugumo rizika;

10) bendros biologinio saugumo priemonės – priemonės, įtrauktos į biologinio saugumo planą, kurį rengia ir įgyvendina kiekvienas akvakultūros ūkis, priklausantis akvakultūros ūkių grupei, patvirtinai kompetentinga institucijos, kaip nustatyta Reglamento (ES) 2016/429 177 straipsnyje;

11) unikalus registracijos numeris – numeris, kompetentingos institucijos suteiktas registruotam akvakultūros ūkiui arba akvakultūros ūkių grupei, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 173 straipsnyje;

12) unikalus patvirtinimo numeris – numeris, kompetentingos institucijos suteiktas akvakultūros ūkiui arba akvakultūros ūkių grupei, jos patvirtintam (-ai) pagal Reglamento (ES) 2016/429 173 straipsnį;

13) IMO suteiktas laivo identifikavimo numeris – unikalus numeris, kurį jūrų laivams suteikia Tarptautinė jūrų organizacija (IMO);

14) higieninis užkardas – apavo plovyklos, rankų plovyklos, persirengimas ir kitos biologinio saugumo priemonės, kuriomis sukuriamas užkardas, kad liga neplistų akvakultūros ūkyje arba už jo ribų;

15) gamybos vienetai – loviai, tvenkiniai, takai, talpyklos, narvai, gardai ar panašios konstrukcijos, kuriose akvakultūros ūkyje laikomos akvakultūros gyvūnų grupės;

16) padidėjęs gaištamumas – nepaaiškinamas gaištamumas, viršijantis akvakultūros ūkyje ar akvakultūros ūkių grupėje įprastomis sąlygomis normaliu laikomą lygį;

17) priežiūros programa – savanoriška tyrimų ir kontrolės priemonių programa, įgyvendinama dėl C kategorijos ligos akvakultūros ūkyje, kuris nedalyvauja likvidavimo programoje, kad gautų liga neužkrėsto ūkio statusą, ir kuriame vis dėlto atlikus tyrimus matyti, kad tas akvakultūros ūkis nėra užkrėstas ta C kategorijos liga.

II DALIS

REGISTRAVIMAS, PATVIRTINIMAS, REGISTRAI IR DUOMENŲ SAUGOJIMAS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS VYKDOMAS AKVAKULTŪROS ŪKIŲ VEIKLOS VYKDYTOJŲ PATVIRTINIMAS

1 SKYRIUS

Akvakultūros ūkių, keliančių didelę ligos plitimo riziką, patvirtinimas ir nuo patvirtinimo reikalavimo nukrypti leidžiančios nuostatos

3 straipsnis

Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo reikalavimo veiklos vykdytojams teikti kompetentingai institucijai paraiškas dėl akvakultūros ūkių patvirtinimo

1. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) 2016/429 176 straipsnio 1 dalies a punkto, reikalavimas pateikti kompetentingai institucijai paraišką dėl akvakultūros ūkių patvirtinimo netaikomas šių rūšių akvakultūros ūkių veiklos vykdytojams:

a) akvakultūros ūkių, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi tik tam, kad būtų paleisti į laisvę;

b) ekstensyviosios akvakultūros tvenkinių, kuriuose laikomi akvakultūros gyvūnai skirti tiesiogiai žmonėms vartoti arba paleisti į laisvę;

c) valymo centrų:

   i) patvirtintų pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 4 straipsnį ir

   ii) gaunančių moliuskus tik iš tos pačios epizootinės teritorijos, kurioje yra pats ūkis;

d) siuntimo centrų:

   i) patvirtintų pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 4 straipsnį ir

   ii) gaunančių moliuskus tik iš tos pačios epizootinės teritorijos, kurioje yra pats ūkis;

e) valymo natūraliomis sąlygomis vietų:

   i) patvirtintų pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 4 straipsnį ir

   ii) gaunančių moliuskus tik iš tos pačios epizootinės teritorijos, kurioje yra pats ūkis.

2. Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo reikalavimo pateikti kompetentingai institucijai paraišką dėl patvirtinimo, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, taikomos tik tiems akvakultūros ūkiams, iš kurių akvakultūros gyvūnai nėra perkeliami į kitą valstybę narę, išskyrus tiesiogiai žmonėms vartoti skirtus moliuskus, ir kai kompetentinga institucija yra atlikusi rizikos vertinimą:

a) atsižvelgdama bent į rizikos veiksnius, nurodytus Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 VI priedo I dalies 2 skyriaus a ir b punktuose; ir

b) ir nustačiusi, jog rizika, kad akvakultūros ūkyje akvakultūros gyvūnai užsikrės į sąrašą įtraukta ar nauja liga arba kad ji plis, nėra didelė.

4 straipsnis

Akvakultūros ūkių, kuriuos turi patvirtinti kompetentinga institucija, rūšys

Toliau nurodytų rūšių akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai kompetentingai institucijai pateikia patvirtinimo paraišką, reikalaujamą pagal Reglamento (ES) 2016/429 176 straipsnio 1 dalies b punktą:

a) akvakultūros gyvūnų karantino ūkiai;

b) akvakultūros ūkiai, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kurie yra užkrato pernešėjai, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais;

c) akvakultūros ūkiai, kurie yra uždari objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, kai dėl perkėlimo modelių tokie gyvūnai kelia didelę ligų riziką;

d) akvakultūros ūkiai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais atviruose objektuose;

e) laivai arba kitos mobiliosios patalpos, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi laikinai siekiant juos apdoroti arba jiems atlikti kitą su laikymu susijusią procedūrą.

2 SKYRIUS

Akvakultūros ūkių patvirtinimo reikalavimai ir suteikimas

5 straipsnis

Reikalavimas patvirtintiems akvakultūros ūkiams ir jų grupėms parengti biologinio saugumo planą

Kompetentinga institucija suteikia patvirtinimą 7 ir 9–19 straipsniuose nurodytiems akvakultūros ūkiams arba 8 straipsnyje nurodytoms akvakultūros ūkių grupėms tik jeigu jų veiklos vykdytojai yra parengę toliau išvardytus reikalavimus atitinkantį biologinio saugumo planą:

a) jame nustatyti būdai, kuriais ligos sukėlėjas gali patekti į akvakultūros ūkį arba akvakultūros ūkių grupę, plisti ir iš ten patekti į aplinką arba kitus akvakultūros ūkius;

b) jame atsižvelgiama į konkretaus akvakultūros ūkio ar akvakultūros ūkių grupės ypatumus ir nustatomos kiekvienos nustatytos rūšies biologinio saugumo rizikos mažinimo priemonės;

c) rengiant akvakultūros ūkio ar akvakultūros ūkių grupės biologinio saugumo planą jame prireikus atsižvelgiama į I priedo 1–7 dalių ir 9–12 dalių 1 punkto a papunktyje ir 8 dalies 1 punkto b papunktyje išvardytus elementus.

6 straipsnis

Reikalavimas patvirtintiems akvakultūros ūkiams ir jų grupėms dalyvauti rizika grindžiamos priežiūros sistemoje

1. Kompetentinga institucija suteikia patvirtinimą šio reglamento 7, 17 ir 18 straipsniuose nurodytiems akvakultūros ūkiams tik jeigu veiklos vykdytojai vadovaujasi kompetentingos institucijos įgyvendinama rizika grindžiama priežiūra, kaip nustatyta Reglamento (ES) 2016/429 26 straipsnyje, pagal rizika grindžiamos priežiūros sistemą, apibrėžtą šio reglamento II priedo 1 dalyje ir 2 dalies 1 punkte.

2. Kompetentinga institucija suteikia patvirtinimą šio reglamento 8 straipsnyje nurodytoms akvakultūros ūkių grupėms tik jeigu veiklos vykdytojai laikosi kompetentingos institucijos įgyvendinamos rizika grindžiamos priežiūros sistemos, kaip nustatyta Reglamento (ES) 2016/429 26 straipsnyje, kuri yra rizika grindžiamos priežiūros sistema, apibrėžta šio reglamento II priedo 1 dalyje ir 2 dalies 2 punkte.

3. Suteikdama akvakultūros ūkiams arba jų grupėms patvirtinimą, kaip nustatyta 1 ir 2 dalyse, kompetentinga institucija atsižvelgia į toliau išvardytus elementus ir įtraukia juos į rizika grindžiamos peržiūros sistemą:

a) veiklos vykdytojo atliktos priežiūros rezultatus, kaip nustatyta Reglamento (ES) 2016/429 24 straipsnyje;

b) informaciją, gautą veterinarijos gydytojui atliekant gyvūnų sveikatos patikrinimus, kaip nustatyta Reglamento (ES) 2016/429 25 straipsnyje, kai veiklos vykdytojai pateikia tokią informaciją.

7 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo akvakultūros ūkiams, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi ketinant juos perkelti gyvus arba kaip akvakultūros gyvūninius produktus, išskyrus akvakultūros ūkius, kuriems 12–19 straipsniuose nustatyti specialieji reikalavimai

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad akvakultūros ūkiai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi siekiant juos iš ten perkelti gyvus arba kaip akvakultūros gyvūninius produktus, išskyrus 12–19 straipsniuose nurodytus akvakultūros ūkius, atitiktų:

a) 6 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, susijusius su rizika grindžiama priežiūra;

b) I priedo 1 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

c) I priedo 1 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

8 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo akvakultūros ūkių grupėms, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi ketinant juos perkelti gyvus arba kaip akvakultūros gyvūninius produktus

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad akvakultūros ūkių grupės, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi siekiant juos perkelti gyvus arba kaip akvakultūros gyvūninius produktus, atitiktų:

a) 6 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, susijusius su rizika grindžiama priežiūra;

b) I priedo 2 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis grupės akvakultūros ūkiuose;

c) I priedo 2 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

9 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo atskirtiems akvakultūros ūkiams

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad atskirti akvakultūros ūkiai atitiktų:

a) 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis, kuriose atliekamas *post mortem* tyrimas, ir ūkyje dirbančio veterinarijos gydytojo paslaugų užtikrinimu;

b) I priedo 3 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

c) I priedo 3 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius priežiūra ir kontrole;

d) I priedo 3 dalies 3 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

10 straipsnis

Atskirtų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojų pareigos

Prieš kompetentingai institucijai suteikiant patvirtinimą atskirtų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai:

a) įdiegia tvarką, pagal kurią tinkamose atskirto akvakultūros ūkio patalpose arba laboratorijoje būtų atliekamas veterinarinis *post mortem* tyrimas;

b) sutartimi arba kitomis teisinėmis priemonėmis užtikrina, kad būtų teikiamos ūkio veterinarijos gydytojo paslaugos ir kad veterinarijos gydytojas būtų atsakingas už:

   i) atskirto akvakultūros ūkio veiklos priežiūrą bei 9 straipsnyje nustatytų patvirtinimo reikalavimų laikymąsi;

   ii) I priedo 3 dalies 2 punkto a papunktyje nurodyto ligų priežiūros plano peržiūrą bent kartą per metus.

11 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkiams

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkiai atitiktų:

a) I priedo 4 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

b) I priedo 4 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

12 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo valymo centrams, išskyrus nurodytuosius 3 straipsnio 1 dalies c punkte

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad valymo centrai, išskyrus nurodytuosius 3 straipsnio 1 dalies c punkte, atitiktų:

a) I priedo 5 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

b) I priedo 5 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

13 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo siuntimo centrams, išskyrus nurodytuosius 3 straipsnio 1 dalies d punkte

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad siuntimo centrai, išskyrus nurodytuosius 3 straipsnio 1 dalies d punkte, atitiktų:

a) I priedo 6 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

b) I priedo 6 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

14 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo valymo natūraliomis sąlygomis vietoms, išskyrus nurodytąsias 3 straipsnio 1 dalies e punkte

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad valymo natūraliomis sąlygomis vietos, išskyrus nurodytąsias 3 straipsnio 1 dalies e punkte, atitiktų:

a) I priedo 7 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

b) I priedo 7 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

15 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo karantino ūkiams

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad karantino ūkiai atitiktų:

a) I priedo 8 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

b) I priedo 8 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su priežiūros ir kontrolės priemonėmis;

c) I priedo 8 dalies 3 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

16 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo akvakultūros ūkiams, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kurie yra užkrato pernešėjai, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad akvakultūros ūkiai, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kurie yra užkrato pernešėjai, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais, atitiktų:

a) I priedo 9 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

b) I priedo 9 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su priežiūros ir kontrolės priemonėmis;

c) I priedo 9 dalies 3 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

17 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo akvakultūros ūkiams, kurie yra uždari objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, kai dėl perkėlimo modelių tokie gyvūnai kelia didelę ligų riziką

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad akvakultūros ūkiai, kurie yra uždari objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, kai dėl perkėlimo modelių tokie gyvūnai kelia didelę ligų riziką, atitiktų:

a) 6 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, susijusius su rizika grindžiama priežiūra;

b) I priedo 10 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

c) I priedo 10 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

18 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo akvakultūros ūkiams, kurie yra atviri objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad akvakultūros ūkiai, kurie yra atviri objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, atitiktų:

a) 6 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, susijusius su rizika grindžiama priežiūra;

b) I priedo 11 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

c) I priedo 11 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

19 straipsnis

Reikalavimai dėl patvirtinimo suteikimo laivams arba kitoms mobiliosioms patalpoms, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi laikinai siekiant juos apdoroti arba jiems atlikti kitą su laikymu susijusią procedūrą

Suteikdama patvirtinimą kompetentinga institucija užtikrina, kad laivai arba kitos mobiliosios patalpos, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi laikinai siekiant juos apdoroti arba jiems atlikti kitą su laikymu susijusią procedūrą, atitiktų:

a) I priedo 12 dalies 1 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su biologinio saugumo priemonėmis;

b) I priedo 12 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, susijusius su patalpomis ir įranga.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS TVARKYTINI REGISTRUOTŲ IR PATVIRTINTŲ AKVAKULTŪROS ŪKIŲ REGISTRAI

1 SKYRIUS

Kompetentingos institucijos užregistruotų akvakultūros ūkių registrai

20 straipsnis

Su užregistruotų akvakultūros ūkių registru susijusi kompetentingos institucijos pareiga pateikti informaciją

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 185 straipsnio 2 dalį, į to reglamento 185 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą akvakultūros ūkių registrą kompetentinga institucija įtraukia toliau nurodytą informaciją ir registruoja kiekvieno akvakultūros ūkio:

a) jam kompetentingos institucijos suteiktą unikalų registracijos numerį;

b) kompetentingos institucijos atliktos registracijos datą;

c) akvakultūros ūkio vietos adresą ir geografines koordinates (ilgumą ir platumą);

d) jo patalpų ir įrangos aprašymą;

e) akvakultūros ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų kategorijas;

f) apytikslį akvakultūros gyvūnų, kurie gali būti laikomi akvakultūros ūkyje, skaičių arba didžiausią biomasę ar abu;

g) laikotarpį, kurį akvakultūros gyvūnai laikomi akvakultūros ūkyje, jeigu ūkyje jie nėra laikomi nuolat, tam tikrais atvejais įskaitant informaciją apie sezoninį laikymą arba laikymą vykstant konkretiems renginiams;

h) bet kokio veiklos nutraukimo datą, jeigu veiklos vykdytojas kompetentingai institucijai apie tai pranešė.

2 SKYRIUS

Kompetentingos institucijos patvirtintų akvakultūros ūkių registrai

21 straipsnis

Su patvirtintų akvakultūros ūkių registru susijusi kompetentingos institucijos pareiga pateikti informaciją

1. Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 185 straipsnio 2 dalį, į to reglamento 185 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytą patvirtintų akvakultūros ūkių registrą kompetentinga institucija įtraukia toliau nurodytą informaciją ir registruoja kiekvieno jos patvirtinamo akvakultūros ūkio arba akvakultūros ūkių grupės:

a) jam kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) kompetentingos institucijos suteikto patvirtinimo datą arba tokio patvirtinimo bet kokio sustabdymo arba panaikinimo datą;

c) patvirtinto akvakultūros ūkio arba akvakultūros ūkių grupės vietos adresą ir geografines koordinates (ilgumą ir platumą);

d) atitinkamų patalpų ir įrangos aprašymą;

e) akvakultūros ūkyje arba akvakultūros ūkių grupėje laikomų akvakultūros gyvūnų kategorijas;

f) apytikslį akvakultūros gyvūnų, kurie gali būti laikomi akvakultūros ūkyje ar akvakultūros ūkių grupėje, skaičių arba didžiausią biomasę ar abu;

g) laikotarpį, kurį akvakultūros gyvūnai laikomi akvakultūros ūkyje ar akvakultūros ūkių grupėje, jeigu jie nėra laikomi nuolat, įskaitant sezoninį laikymą arba laikymą vykstant konkretiems renginiams;

h) bet kokio veiklos nutraukimo datą, jeigu veiklos vykdytojas kompetentingai institucijai apie tai pranešė.

2. Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 185 straipsnio 3 dalį, kompetentinga institucija paskelbia naujausią informaciją apie pagal to reglamento 181 straipsnio 1 dalį patvirtintuose akvakultūros ūkiuose ar akvakultūros ūkių grupėse laikomų akvakultūros gyvūnų sveikatos būklę viešai prieinamoje informacinėje interneto svetainėje.

Į tokią naujausią informaciją turi būti įtraukta bent jau informacija apie akvakultūros ūkio ar akvakultūros ūkių grupės sveikatos būklę, susijusią su kiekviena svarbia į sąrašą įtraukta liga ir kiekviena svarbia kategorija, kaip nurodyta toliau:

a) ar ūkyje arba grupėje nėra B kategorijos ligos arba C kategorijos ligos;

b) ar ūkis arba grupė dalyvauja B kategorijos ligos arba C kategorijos ligos išnaikinimo programoje;

c) ar ūkis arba grupė dalyvauja savanoriškoje C kategorijos ligos priežiūros programoje, arba

d) bet kokia kita informacija, susijusi su B kategorijos, C kategorijos ar D kategorijos liga, išskyrus a, b ir c punktuose nurodytą informaciją.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

VEIKLOS VYKDYTOJŲ PAREIGOS SAUGOTI DUOMENIS, KURIOMIS PAPILDOMOS REGLAMENTE (ES) 2016/429 NUSTATYTOS PAREIGOS

1 SKYRIUS

Registruotų ar patvirtintų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojų saugotini duomenys

22 straipsnis

Užregistruotų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, registruotų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) akvakultūros ūkiui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų registracijos numerį;

b) išsamią informaciją apie visus tyrimus, kurie buvo atlikti padidėjusio gaištamumo atvejais arba įtarus ligos buvimą;

c) pagal Reglamento (ES) 2016/429 218 straipsnį pačių veiklos vykdytojų parengtus dokumentus, gautus su akvakultūros gyvūnų siuntomis, kurios buvo pristatytos į akvakultūros ūkį, arba atitinkamai siunčiamus su tokiomis siuntomis, siunčiamomis iš akvakultūros ūkio;

d) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

23 straipsnis

Patvirtintų akvakultūros ūkių, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi ketinant juos perkelti gyvus arba kaip akvakultūros gyvūninius produktus, išskyrus 27–34 straipsniuose nurodytus ūkius, veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtintų akvakultūros ūkių, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi ketinant juos perkelti gyvus arba kaip gyvūninius produktus, išskyrus šio reglamento 27–34 straipsniuose nurodytus akvakultūros ūkius, veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) akvakultūros ūkiui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) dabartinę akvakultūros ūkio rizikos kategoriją, prie kurios jį priskyrė kompetentinga institucija;

c) išsamią informaciją apie 6 straipsnio 1 dalyje numatytos rizika grindžiamos priežiūros įgyvendinimą ir rezultatus;

d) išsamią informaciją apie į akvakultūros ūkį vežamus gyvūnus, įskaitant:

   i) visų akvakultūros gyvūnų, gautų iš kito akvakultūros ūkio, kilmės akvakultūros ūkio unikalų patvirtinimo ar registracijos numerį arba

   ii) buveinės, iš kurios laukiniai vandens gyvūnai buvo paimti prieš juos siunčiant į akvakultūros ūkį, buvimo vietą;

e) išsamią informaciją apie iš akvakultūros ūkio išvežamus gyvūnus, įskaitant:

   i) akvakultūros gyvūnus ir akvakultūros gyvūninius produktus, o akvakultūros gyvūnų perkėlimo atveju – įskaitant paskirties akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį, arba

   ii) paleidžiant gyvūnus į laisvę išsamią informaciją apie buveinę, į kurią paleidžiami akvakultūros gyvūnai;

f) vežėjų, pristatančių vandens gyvūnus į ūkį arba paimančių akvakultūros gyvūnus iš ūkio, pavadinimą ir adresą;

g) patvirtinto akvakultūros ūkio biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

h) pagal Reglamento (ES) 2016/429 218 straipsnį pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentus, gautus su akvakultūros gyvūnų siuntomis, kurios buvo pristatytos į akvakultūros ūkį, arba atitinkamai siunčiamus su siuntomis, siunčiamomis iš akvakultūros ūkio;

i) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

24 straipsnis

Patvirtintos akvakultūros ūkių grupės, kurioje akvakultūros gyvūnai laikomi ketinant juos perkelti gyvus arba kaip gyvūninius produktus, veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

1. Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, akvakultūros ūkių grupei, patvirtintai pagal Reglamento (ES) 2016/429 177 straipsnio a punktą, priklausančių akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) akvakultūros ūkiui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) dabartinę akvakultūros ūkių grupės rizikos kategoriją, prie kurios ją priskyrė kompetentinga institucija;

c) išsamią informaciją apie 6 straipsnio 2 dalyje numatytos rizika grindžiamos priežiūros įgyvendinimą ir rezultatus;

d) išsamią informaciją apie į akvakultūros ūkį vežamus gyvūnus, įskaitant:

   i) visų akvakultūros gyvūnų, gautų iš grupei nepriklausančio akvakultūros ūkio, kilmės akvakultūros ūkio unikalų patvirtinimo ar registracijos numerį, arba

   ii) buveinės, iš kurios laukiniai vandens gyvūnai buvo paimti prieš juos siunčiant į akvakultūros ūkį, buvimo vietą;

e) išsamią informaciją apie iš akvakultūros ūkių grupės išvežamus gyvūnus, įskaitant:

i) akvakultūros gyvūnus ir akvakultūros gyvūninius produktus, o akvakultūros gyvūnų perkėlimo atveju – įskaitant paskirties ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį, jeigu akvakultūros gyvūnai siunčiami į kitą grupei nepriklausantį ūkį, arba

ii) paleidžiant gyvūnus į laisvę išsamią informaciją apie buveinę, į kurią paleidžiami akvakultūros gyvūnai;

f) vežėjų, pristatančių vandens gyvūnus į akvakultūros ūkį arba paimančių akvakultūros gyvūnus iš ūkio, pavadinimą ir adresą;

g) informaciją apie taikomą biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

h) pagal Reglamento (ES) 2016/429 218 straipsnį pačių veiklos vykdytojų parengtus dokumentus, gautus su akvakultūros gyvūnų siuntomis, kurios buvo pristatytos į akvakultūros ūkį, arba atitinkamai siunčiamus su tokiomis siuntomis, siunčiamomis iš akvakultūros ūkio;

i) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

2. Pagal Reglamento (ES) 2016/429 177 straipsnio b punktą patvirtintos akvakultūros ūkių grupės veiklos vykdytojas registruoja ar saugo šio straipsnio 1 dalies a–i punktuose nurodytą informaciją kiekvieno grupei priklausančio akvakultūros ūkio vardu.

25 straipsnis

Patvirtintų atskirtų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtintų atskirtų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) atskirtam akvakultūros ūkiui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) išsamią informaciją apie į atskirtą akvakultūros ūkį atvežamus ir iš jo išvežamus gyvūnus, įskaitant visų akvakultūros gyvūnų, gautų iš kito akvakultūros ūkio arba išsiųstų į kitą akvakultūros ūkį, kilmės ar paskirties akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį;

c) vežėjų, pristatančių akvakultūros gyvūnus į atskirtą akvakultūros ūkį arba paimančių akvakultūros gyvūnus iš atskirto akvakultūros ūkio, pavadinimą ir adresą;

d) informaciją apie ligų priežiūros plano, nurodyto I priedo 3 dalies 2 punkte, įgyvendinimą ir rezultatus;

e) klinikinių ir laboratorinių tyrimų ir *post mortem* tyrimų, atliktų tiriant padidėjusio gaištamumo atvejus arba įtarus ligos buvimą, rezultatus;

f) prireikus išsamią informaciją apie I priedo 3 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytą akvakultūros gyvūnų vakcinaciją ar gydymą;

g) išsamią informaciją apie atvežamų akvakultūros gyvūnų izoliavimą arba karantiną, kompetentingos institucijos nurodymus, jeigu jų esama, susijusius su izoliavimu ir karantinu, taip pat atitinkamas pastabas, pateiktas per izoliavimo arba karantino laikotarpį;

h) atskirto akvakultūros ūkio biologinio saugumo planą;

i) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su akvakultūros gyvūnais.

26 straipsnis

Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 187 straipsnio 1 dalį, maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkiui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkio biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

c) maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkyje naudojamos nuotekų valymo sistemos techninės priežiūros įrašus;

d) įrašus, pagal kuriuos galima patikrinti vandens valymo sistemos veiksmingumą;

e) vežėjų, pristatančių vandens gyvūnus į maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkį, pavadinimą ir adresą;

f) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

27 straipsnis

Patvirtintų valymo centrų veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtintų valymo centrų veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) patvirtintam valymo centrui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) patvirtinto valymo centro biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

c) patvirtintame valymo centre naudojamos nuotekų valymo sistemos techninės priežiūros įrašus;

d) įrašus, pagal kuriuos galima patikrinti vandens valymo sistemos veiksmingumą;

e) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

28 straipsnis

Patvirtintų siuntimo centrų veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtinti siuntimo centrai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) patvirtintam siuntimo centrui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) patvirtinto siuntimo centro biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

c) patvirtintame siuntimo centre naudojamos nuotekų valymo sistemos techninės priežiūros įrašus;

d) įrašus, pagal kuriuos galima patikrinti vandens valymo sistemos veiksmingumą;

e) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

29 straipsnis

Patvirtintų valymo natūraliomis sąlygomis vietų veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtintų valymo natūraliomis sąlygomis vietų veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) patvirtintai valymo natūraliomis sąlygomis vietai kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) patvirtintos valymo natūraliomis sąlygomis vietos biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

c) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

30 straipsnis

Patvirtintų akvakultūros gyvūnų karantino ūkių veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtintų akvakultūros gyvūnų karantino ūkių veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) karantino ūkiui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) išsamią informaciją apie į patvirtintą karantino ūkį vežamus gyvūnus, įskaitant:

i) visų akvakultūros gyvūnų, gautų iš kito akvakultūros ūkio, kilmės akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį arba

ii) buveinės, iš kurios vandens gyvūnai buvo paimti prieš juos siunčiant į patvirtintą karantino ūkį, buvimo vietą;

c) išsamią informaciją apie iš patvirtinto karantino ūkio išvežamus gyvūnus, įskaitant:

i) paskirties akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį arba

ii) buveinės, kurioje akvakultūros gyvūnai paleisti į laisvę, buvimo vietą;

d) vežėjų, pristatančių vandens gyvūnus į patvirtintą karantino ūkį arba paimančių akvakultūros gyvūnus iš patvirtinto karantino ūkio, pavadinimą ir adresą;

e) išsamią informaciją apie ligų priežiūros, nurodytos I priedo 8 dalies 2 punkte, įgyvendinimą ir rezultatus;

f) I priedo 8 dalies 2 punkte nurodytų klinikinių ir laboratorinių tyrimų ir *post mortem* tyrimų rezultatus;

g) kompetentingos institucijos nurodymus, jeigu jų esama, susijusius su pastabomis, pateiktomis per izoliacijos arba karantino laikotarpį;

h) patvirtinto karantino ūkio biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

i) įrodymus, iš kurių matyti, kad dėl patvirtinto karantino ūkio aplinkos parametrų gali pasireikšti atitinkama (-os) į sąrašą įtraukta (-os) ar nauja (-os) liga (-os);

j) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

31 straipsnis

Patvirtintų akvakultūros ūkių, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kurie yra užkrato pernešėjai, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais, veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtintų akvakultūros ūkių, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kurie yra užkrato pernešėjai, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais, veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) akvakultūros ūkiui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) išsamią informaciją apie į patvirtintą akvakultūros ūkį vežamus gyvūnus, įskaitant:

i) visų akvakultūros gyvūnų, gautų iš kito akvakultūros ūkio, kilmės akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį arba

ii) buveinės, iš kurios vandens gyvūnai buvo paimti prieš juos siunčiant į patvirtintą akvakultūros ūkį, buvimo vietą;

c) išsamią informaciją apie iš patvirtinto akvakultūros ūkio išvežamus gyvūnus, įskaitant:

i) paskirties akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį arba

ii) paleidžiant gyvūnus į laisvę išsamią informaciją apie buveinę, į kurią paleidžiami akvakultūros gyvūnai;

d) vežėjų, pristatančių vandens gyvūnus į patvirtintą akvakultūros ūkį arba paimančių akvakultūros gyvūnus iš patvirtinto akvakultūros ūkio, pavadinimą ir adresą;

e) išsamią informaciją apie ligų priežiūros, nurodytos I priedo 9 dalies 2 punkte, įgyvendinimą ir rezultatus;

f) I priedo 9 dalies 2 punkte nurodytų klinikinių ir laboratorinių tyrimų ir *post mortem* tyrimų rezultatus;

g) kompetentingos institucijos nurodymus, jeigu jų esama, susijusius su pastabomis, pateiktomis per 90 dienų izoliacijos laikotarpį, nurodytą I priedo 9 dalies 2 punkte;

h) patvirtinto akvakultūros ūkio biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

i) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

32 straipsnis

Patvirtintų akvakultūros ūkių, kurie yra uždari objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtintų akvakultūros ūkių, kurie yra uždari objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) akvakultūros ūkiui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) dabartinę patvirtinto akvakultūros ūkio rizikos kategoriją, prie kurios jį priskyrė kompetentinga institucija;

c) prireikus išsamią informaciją apie 6 straipsnio 1 dalyje numatytos rizika grindžiamos priežiūros įgyvendinimą ir rezultatus;

d) išsamią informaciją apie į patvirtintą akvakultūros ūkį atvežamus gyvūnus, įskaitant visų akvakultūros gyvūnų, gautų iš kito akvakultūros ūkio, kilmės akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį;

e) išsamią informaciją apie iš patvirtinto akvakultūros ūkio išvežamus gyvūnus, įskaitant paskirties akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pristatomi į namų ūkius;

f) vežėjų, pristatančių vandens gyvūnus į patvirtintą akvakultūros ūkį arba paimančių juos iš patvirtinto akvakultūros ūkio, pavadinimą ir adresą, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pristatomi į namų ūkius;

g) patvirtinto akvakultūros ūkio biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

h) pagal Reglamento (ES) 2016/429 218 straipsnį pačių veiklos vykdytojų parengtus deklaracijos dokumentus, gautus su akvakultūros gyvūnų siuntomis, kurios buvo pristatytos į patvirtintą akvakultūros ūkį, arba atitinkamai siunčiamus su tokiomis siuntomis, siunčiamomis iš patvirtinto akvakultūros ūkio;

i) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su akvakultūros gyvūnais.

33 straipsnis

Patvirtintų akvakultūros ūkių, kurie yra atviri objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtintų akvakultūros ūkių, kurie yra atviri objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) akvakultūros ūkiui kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) dabartinę patvirtinto akvakultūros ūkio rizikos kategoriją, prie kurios jį priskyrė kompetentinga institucija;

c) prireikus išsamią informaciją apie 6 straipsnio 1 dalyje numatytos rizika grindžiamos priežiūros įgyvendinimą ir rezultatus;

d) išsamią informaciją apie į patvirtintą akvakultūros ūkį atvežamus gyvūnus, įskaitant visų akvakultūros gyvūnų, gautų iš kito akvakultūros ūkio, kilmės akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį;

e) informaciją apie iš patvirtinto akvakultūros ūkio išvežamus gyvūnus, įskaitant paskirties akvakultūros ūkio unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pristatomi į namų ūkius;

f) vežėjų, pristatančių vandens gyvūnus į patvirtintą akvakultūros ūkį arba paimančių juos iš patvirtinto akvakultūros ūkio, pavadinimą ir adresą, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pristatomi į namų ūkius;

g) patvirtinto akvakultūros ūkio biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

h) pagal Reglamento (ES) 2016/429 218 straipsnį pačių veiklos vykdytojų parengtus deklaracijos dokumentus, gautus su akvakultūros gyvūnų siuntomis, kurios buvo pristatytos į patvirtintą akvakultūros ūkį, arba atitinkamai siunčiamus su tokiomis siuntomis, siunčiamomis iš patvirtinto akvakultūros ūkio;

i) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su vandens gyvūnais.

34 straipsnis

Patvirtintų laivų arba kitų patvirtintų mobiliųjų patalpų, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi laikinai siekiant juos apdoroti arba jiems atlikti kitą su laikumu susijusią procedūrą, veiklos vykdytojų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalį, patvirtintų laivų arba kitų patvirtintų mobiliųjų patalpų, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi laikinai siekiant juos apdoroti arba jiems atlikti kitą su laikymu susijusią procedūrą, veiklos vykdytojai registruoja ir saugo šią informaciją:

a) laivui arba kitoms mobiliosioms patalpoms kompetentingos institucijos suteiktą unikalų patvirtinimo numerį;

b) akvakultūros gyvūnų pakrovimo patvirtintame laive arba kitose patvirtintose mobiliosiose patalpose dieną ir laiką;

c) prireikus kiekvieno akvakultūros ūkio, kuriame akvakultūros gyvūnai buvo pakrauti ir iškrauti, pavadinimą, adresą ir unikalų registracijos ar patvirtinimo numerį;

d) datas ir vietas, kai laivas arba kitos mobiliosios patalpos buvo papildytos vandeniu prieš pakraunant gyvūnus ir prireikus vanduo buvo keičiamas tarp gyvūnų pakrovimo ir iškrovimo;

e) prireikus išsamią informaciją apie kelionės iš vieno akvakultūros ūkio į kitą maršrutą;

f) išsamią informaciją apie kiekvieną gydymo ar su laikymu susijusią procedūrą, vykdomą patvirtintame laive ar kitose patvirtintose mobiliosiose patalpose;

g) patvirtinto laivo ar kitų patvirtintų mobiliųjų patalpų biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

h) prireikus bet kokius kitus dokumentus, pateikiamus kartu su akvakultūros gyvūnais.

2 SKYRIUS

Vežėjų saugotini duomenys

35 straipsnis

Vandens gyvūnų vežėjų pareigos saugoti duomenis

Be informacijos, kurią reikia pateikti pagal Reglamento (ES) 2016/429 188 straipsnį, vandens gyvūnų vežėjai registruoja ir saugo šią informaciją apie kiekvieną vandens gyvūnams vežti naudojamą transporto priemonę:

a) vežant sausumos transportu – transporto priemonės registracijos numerį, vežant jūrų transportu – IMO suteiktą laivo identifikavimo numerį arba kitus identifikavimo duomenis, pagal kuriuos galima unikaliai identifikuoti kitas transporto priemones, kuriomis vežami vandens gyvūnai;

b) vandens gyvūnų pakrovimo kilmės akvakultūros ūkyje ar buveinėje datas ir laiką;

c) kiekvieno akvakultūros ūkio, kuriame lankytasi, pavadinimą, adresą ir unikalų registracijos arba patvirtinimo numerį;

d) kiekvienos buveinės, kurioje buvo paimti laukiniai vandens gyvūnai, buvimo vietą;

e) vandens gyvūnų iškrovimo paskirties akvakultūros ūkyje ar buveinėje datas ir laiką;

f) vandens keitimo, jeigu vanduo buvo keičiamas, datas, laiką ir vietas;

g) transporto priemonės biologinio saugumo planą ir jo įgyvendinimo įrodymus;

h) dokumentų, su kuriais siunčiami vandens gyvūnai, registracijos numerius.

III DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

36 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 2008/392/EB panaikinamas nuo 2021 m. balandžio 21 d.

Nuorodos į panaikintą aktą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

37 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės, susijusios su kompetentingų institucijų tvarkomuose esamų akvakultūros ūkių ir veiklos vykdytojų registruose pateikiama informacija

Valstybės narės užtikrina, kad esamų akvakultūros ūkių ir veiklos vykdytojų, nurodytų Reglamento (ES) 2016/429 279 straipsnio 1 dalyje, kuriems taikomi šio reglamento 20 ir 21 straipsniai, informacija apie kiekvieną tokį akvakultūros ūkį ir veiklos vykdytoją, kurią reikia pateikti pagal 20 ir 21 straipsnius, būtų įtraukta į kompetentingų institucijų tvarkomus registruotų ir patvirtintų akvakultūros ūkių registrus iki 2021 m. balandžio 21 d.

38 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2021 m. balandžio 21 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. sausio 30 d.

Komisijos vardu

Pirmininkė

Ursula VON DER LEYEN

I PRIEDAS

II DALIES I ANTRAŠTINĖS DALIES 2 SKYRIUJE NURODYTI PATVIRTINIMO SUTEIKIMO AKVAKULTŪROS ŪKIAMS REIKALAVIMAI

1 DALIS

7 straipsnyje nurodyti patvirtinimo suteikimo akvakultūros ūkiams, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi ketinant juos perkelti gyvus arba kaip gyvūninius akvakultūros produktus, reikalavimai

1. Nustatomi šie reikalavimai dėl biologinio saugumo priemonių akvakultūros ūkiuose, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi ketinant juos perkelti gyvus arba kaip akvakultūros gyvūninius produktus, kaip nurodyta 7 straipsnio b punkte:

   a) veiklos vykdytojai pagal 5 straipsnį įgyvendina biologinio saugumo planą, kuriame turi būti atsižvelgiama į šiuos aspektus:

      i) dezinfekcijos punktai turi būti įrengti svarbiose akvakultūros ūkio vietose;

      ii) kai viename akvakultūros ūkyje yra toliau išvardyti funkciniai vienetai, juos būtina atskirti naudojant tinkamus higieninius užkardus:

         — neršyklos,

         — penėjimo skyriai,

         — apdorojimo skyriai,

         — siuntimo centras;

      iii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik naudojimo akvakultūros ūkyje tikslu ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

      iv) akvakultūros ūkiai negali dalytis įranga, bet, jeigu tai neišvengiama, turi būti laikomasi atitinkamo įrangos valymo ir dezinfekavimo protokolo;

      v) akvakultūros ūkio lankytojai turi būti kontroliuojami, jeigu jie kelia ligos riziką; tokie lankytojai privalo:

         — naudoti akvakultūros ūkyje išduotus apsauginius drabužius ir avalynę arba

         — išvalyti ir dezinfekuoti visus apsauginius drabužius ir avalynę, kuriuos atsineša į akvakultūros ūkį atvykę ir, jeigu jie nėra vienkartiniai, išvykdami;

      vi) nugaišę gyvūnai turi būti pašalinami iš visų gamybos vienetų taip dažnai, kad būtų užtikrinama, kad infekcinis spaudimas būtų kuo mažesnis, bet kad tai būtų praktiška atsižvelgiant į taikomą gamybos metodą, ir pašalinami, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1069/2009 ([1]) 13 straipsnyje;

      vii) kiek įmanoma, akvakultūros ūkio įranga turi būti valoma ir dezinfekuojama kiekvieno gamybos ciklo pabaigoje;

      viii) jeigu akvakultūros ūkis gauna apvaisintus ikrelius iš kitų ūkių ir jeigu tai biologiškai įmanoma, tokie ikreliai juos atvežus turi būti tinkamai dezinfekuoti, taip pat turi būti dezinfekuotos arba biologiniu požiūriu saugiai pašalintos visos pakuotės;

      ix) vežėjų valymo ir dezinfekavimo įrašus būtina patikrinti prieš pakraunant ir iškraunant vandens gyvūnus akvakultūros ūkyje;

   b) veiklos vykdytojai paskiria ir nurodo asmenį, kuris bus atsakingas už akvakultūros ūkio biologinio saugumo plano įgyvendinimą, o kiti darbuotojai atsiskaito tam asmeniui biologinio saugumo klausimais.

([1]) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

2. Nustatomi šie 7 straipsnio c punkte nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros ūkių patalpomis ir įranga:

a) turi būti tinkama įranga ir patalpos, kad būtų galima palaikyti tinkamas akvakultūros ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų laikymo sąlygas;

b) akvakultūros ūkyje turi būti geri higienos standartai, jame turi būti galima tinkamai vykdyti sveikatos stebėseną;

c) kiek įmanoma, įranga ir patalpos turi būti iš medžiagų, kurias galima tinkamai valyti ir dezinfekuoti;

d) turi būti įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką ir aplinkosauginius akvakultūros ūkio apribojimus;

e) turi būti tinkama įranga, skirta patalpoms, įrangai ir transporto priemonėms valyti ir dezinfekuoti.

2 DALIS

8 straipsnyje nurodyti patvirtinimo suteikimo akvakultūros ūkių grupėms, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi ketinant juos perkelti gyvus arba kaip gyvūninius akvakultūros produktus, reikalavimai

1. Nustatomi šie reikalavimai dėl biologinio saugumo priemonių akvakultūros ūkių grupėse, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi ketinant juos perkelti, kaip nurodyta 8 straipsnio b punkte:

a) veiklos vykdytojai įgyvendina biologinio saugumo planą pagal 5 straipsnį ir rengdami savo biologinio saugumo planą veiklos vykdytojai privalo atsižvelgti į šiuos aspektus:

i) dezinfekcijos punktai turi būti įrengti svarbiose akvakultūros ūkių grupės vietose;

ii) kai viename akvakultūros ūkyje yra toliau išvardyti funkciniai vienetai, juos būtina atskirti naudojant tinkamus higieninius užkardus:

— neršyklos,

— penėjimo skyriai,

— apdorojimo skyriai,

— siuntimo centras;

iii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik naudojimo kiekviename akvakultūros ūkyje tikslu ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

iv) akvakultūros ūkiai negali dalytis įranga, bet, jeigu tai neišvengiama, turi būti laikomasi atitinkamo įrangos valymo ir dezinfekavimo protokolo;

v) akvakultūros ūkio lankytojai turi būti kontroliuojami, jeigu jie kelia ligos riziką; tokie lankytojai privalo:

— naudoti kiekviename akvakultūros ūkyje išduotus apsauginius drabužius ir avalynę arba

— išvalyti ir dezinfekuoti visus apsauginius drabužius ir avalynę, kuriuos atsineša į akvakultūros ūkį atvykę ir, jeigu jie nėra vienkartiniai, išvykdami;

vi) nugaišę akvakultūros gyvūnai turi būti pašalinami iš visų gamybos vienetų taip dažnai, kad būtų užtikrinama, kad infekcinis spaudimas būtų kuo mažesnis, bet kad tai būtų praktiška atsižvelgiant į taikomą gamybos metodą, ir pašalinami, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnyje;

vii) kiek įmanoma, kiekvieno akvakultūros ūkio įranga turi būti valoma ir dezinfekuojama kiekvieno gamybos ciklo pabaigoje;

viii) jeigu akvakultūros ūkis gauna apvaisintus ikrelius iš kitų ūkių ir jeigu tai biologiškai įmanoma, tokie ikreliai juos atvežus turi būti tinkamai dezinfekuoti, taip pat turi būti dezinfekuotos arba biologiniu požiūriu saugiai pašalintos visos pakuotės;

ix) vežėjų valymo ir dezinfekavimo įrašus būtina patikrinti prieš pakraunant ir iškraunant akvakultūros gyvūnus akvakultūros ūkyje;

b) už biologinio saugumo plane nustatytų priemonių įgyvendinimą atsako:

i) kiekvieno atskiro akvakultūros ūkių grupės, patvirtintos pagal Reglamento (ES) 2016/429 177 straipsnio a punktą, akvakultūros ūkio veiklos vykdytojas;

ii) pagal Reglamento (ES) 2016/429 177 straipsnio b punktą patvirtintos akvakultūros ūkių grupės veiklos vykdytojas.

2. Nustatomi šie 8 straipsnio c punkte nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros ūkių grupių patalpomis ir įranga:

a) turi būti tinkama įranga ir patalpos, kad būtų galima palaikyti tinkamas kiekviename grupės akvakultūros ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų laikymo sąlygas;

b) kiekviename grupės akvakultūros ūkyje turi būti geri higienos standartai, jame turi būti galima vykdyti sveikatos stebėseną;

c) kiekvieno akvakultūros ūkio įranga ir patalpos turi būti iš medžiagų, kurias galima lengvai valyti ir dezinfekuoti;

d) kiekviename grupės akvakultūros ūkyje turi būti įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką ir aplinkosauginius akvakultūros ūkio apribojimus;

e) kiekviename grupės akvakultūros ūkyje turi būti tinkama įranga, skirta patalpoms, įrangai ir transporto priemonėms valyti ir dezinfekuoti.

3 DALIS

9 straipsnyje nurodyti atskirtų akvakultūros ūkių patvirtinimo suteikimo reikalavimai

1. Nustatomi šie 9 straipsnio b punkte nurodyti reikalavimai, susiję su atskirtų akvakultūros ūkių biologinio saugumo priemonėmis:

a) veiklos vykdytojai pagal 5 straipsnį įgyvendina biologinio saugumo planą, kuriame turi būti atsižvelgiama į šiuos aspektus:

i) dezinfekcijos punktai turi būti įrengti svarbiose atskirto akvakultūros ūkio vietose;

ii) kai viename atskirtame akvakultūros ūkyje yra įvairūs funkciniai vienetai, juos būtina atskirti naudojant higieninius užkardus;

iii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik atskirtame akvakultūros ūkyje ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

iv) lankytojai turi naudoti veiklos vykdytojo išduotus apsauginius drabužius ir avalynę;

v) įranga neturi būti dalijamasi su kitais akvakultūros ūkiais;

vi) nugaišę gyvūnai turi būti pašalinami taip dažnai, kad būtų užtikrinama, kad infekcinis spaudimas būtų kuo mažesnis, ir pašalinami, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnyje;

vii) atskirto akvakultūros ūkio įranga turi būti valoma ir dezinfekuojama pakankamai dažnai;

viii) jeigu atskirtas akvakultūros ūkis gauna apvaisintus ikrelius iš kitų ūkių ir jeigu tai biologiškai įmanoma ir nėra nesuderinama su mokslinių tyrimų tikslais, tokie ikreliai juos atvežus turi būti tinkamai dezinfekuoti, taip pat turi būti dezinfekuotos arba biologiniu požiūriu saugiai pašalintos visos pakuotės;

ix) vežėjų valymo ir dezinfekavimo įrašus būtina patikrinti prieš pakraunant ir iškraunant akvakultūros gyvūnus ūkyje;

b) veiklos vykdytojai paskiria ir nurodo asmenį, kuris bus atsakingas už atskirto akvakultūros ūkio biologinio saugumo plano įgyvendinimą, o kiti darbuotojai atsiskaito tam asmeniui biologinio saugumo klausimais.

2. Nustatomi šie 9 straipsnio c punkte nurodyti reikalavimai, susiję su atskirtų akvakultūros ūkių priežiūros ir kontrolės priemonėmis:

a) turi būti įgyvendinamas ligų stebėjimo planas, į kurį turi būti įtrauktos tinkamos akvakultūros gyvūnų ligų kontrolės priemonės, ir planas turi būti atnaujinamas pagal atskirtame akvakultūros ūkyje esančių akvakultūros gyvūnų skaičių ir rūšį, taip pat pagal atskirtame akvakultūros ūkyje ir aplink jį susiklosčiusią epizootinę padėtį, susijusią su į sąrašą įtrauktomis ir naujomis ligomis;

b) turi būti atlikti akvakultūros gyvūnų, įtariamų užsikrėtusių į sąrašą įtrauktos arba naujos ligos sukėlėjais, klinikiniai, laboratoriniai tyrimai arba *post mortem* tyrimai;

c) akvakultūros gyvūnai turi būti tinkamai skiepijami ir gydomi nuo užkrečiamųjų ligų.

3. Nustatomi šie 9 straipsnio d punkte nurodyti reikalavimai, susiję su atskirtų akvakultūros ūkių patalpomis ir įranga:

a) atskirti akvakultūros ūkiai turi būti aiškiai atriboti, vandens gyvūnų ir žmonių patekimas į gyvūnų patalpas turi būti kontroliuojamas;

b) prireikus turi būti tinkamos patalpos, skirtos karantino sąlygomis laikomiems akvakultūros gyvūnams, atvežamiems iš kitų ūkių;

c) turi būti tinkamos akvakultūros gyvūnų izoliavimo priemonės;

d) talpyklos ir kitos laikymo patalpos turi būti tinkamo standarto ir suprojektuotos taip, kad:

i) būtų negalimas sąlytis su išorės vandens gyvūnais, taip pat kad būtų galima lengvai atlikti patikrinimus, o prireikus – imtis gydymo;

ii) grindis, sienas ir visas kitas medžiagas arba įrangą būtų galima lengvai išvalyti ir dezinfekuoti;

e) turi būti tinkama įranga ir patalpos, kad būtų galima palaikyti tinkamas atskirtame akvakultūros ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų laikymo sąlygas;

f) atskirtame akvakultūros ūkyje turi būti geri higienos standartai, jame turi būti galima tinkamai vykdyti sveikatos stebėseną;

g) turi būti tinkama įranga, skirta patalpoms, įrangai ir transporto priemonėms valyti ir dezinfekuoti;

h) turi būti įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką;

i) turi būti tinkama dezinfekavimo įranga siekiant užtikrinti, kad visos atskirto akvakultūros ūkio nuotekos būtų valomos taip, kad būtų užtikrinama, kad visi jose esantys į sąrašą įtrauktų ar naujų infekcinių ligų sukėlėjai būtų visiškai nukenksminti prieš pašalinant nuotekas.

4 DALIS

11 straipsnyje nurodyti maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių patvirtinimo suteikimo reikalavimai

1. Nustatomi šie 11 straipsnio a punkte nurodyti reikalavimai, susiję su maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių biologinio saugumo priemonėmis:

   a) veiklos vykdytojai įgyvendina maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkio biologinio saugumo planą pagal 5 straipsnį; kai ūkio patalpose skerdžiami ar perdirbami į sąrašą įtraukta ar nauja liga užsikrėtę gyvūnai, plane turi būti atsižvelgiama bent į toliau išvardytus aspektus:

      i) ūkio lankytojų reikėtų vengti, bet jeigu išvengti lankytojų neįmanoma, jie turi būti kontroliuojami ir veiklos vykdytojas privalo aprūpinti juos apsauginiais drabužiais ir avalyne, kurie po naudojimo saugiai pašalinami arba išvalomi ir dezinfekuojami;

      ii) maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkio darbuotojai privalo dėvėti darbinius drabužius ir avalynę, kurie turi būti pakankamai reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

      iii) turi būti įdiegta tinkama dezinfekavimo sistema, kuria būtų užtikrinama, kad maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkio nuotekos būtų valomos taip, kad visi jose esantys ligų sukėlėjai būtų visiškai nukenksminti prieš pašalinant nuotekas;

      iv) turi būti įdiegta tinkama sistema, kad būtų užtikrintas šalutinių gyvūninių produktų surinkimas ir tinkamas pašalinimas; tokie šalutiniai produktai perdirbami kaip 1 kategorijos ar 2 kategorijos medžiagos laikantis Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio arba 13 straipsnio;

      v) prieš atvežant naują perdirbti skirtų vandens gyvūnų siuntą būtina atlikti tinkamas valymo ir dezinfekavimo operacijas;

      vi) turi būti įdiegtos tinkamos priemonės siekiant užtikrinti, kad visos transporto priemonės ir jų talpyklos, naudojamos pristatant vandens gyvūnus į maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkį, būtų valomos ir dezinfekuojamos prieš joms išvykstant iš ūkio.

2. Nustatomi šie 11 straipsnio b punkte nurodyti reikalavimai, susiję su maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių patalpomis ir įranga:

   a) grindis, sienas ir visas kitas medžiagas arba įrangą turi būti galima lengvai išvalyti ir dezinfekuoti;

   b) turi būti tinkama dezinfekavimo įranga siekiant užtikrinti, kad visos maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkio nuotekos būtų valomos taip, kad būtų užtikrinama, kad visi jose esantys į sąrašą įtrauktų ar naujų infekcinių ligų sukėlėjai būtų visiškai nukenksminti prieš pašalinant nuotekas;

   c) turi būti įranga, tinkama vykdomos gamybos veiklos rūšiai ir skirta patalpoms, įrangai ir transporto priemonėms valyti ir dezinfekuoti;

   d) turi būti įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką.

5 DALIS

12 straipsnyje nurodyti valymo centrų patvirtinimo suteikimo reikalavimai

1. Nustatomi šie 12 straipsnio a punkte nurodyti reikalavimai, susiję su valymo centrų biologinio saugumo priemonėmis:

   a) veiklos vykdytojai pagal 5 straipsnį įgyvendina biologinio saugumo planą, kuriame turi būti atsižvelgiama į šiuos aspektus:

      i) dezinfekcijos punktai turi būti įrengti svarbiose valymo centro vietose;

      ii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik valymo centre ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

      iii) ūkiai negali dalytis įranga, bet, jeigu tai neišvengiama, turi būti įdiegtas atitinkamas įrangos valymo ir dezinfekavimo protokolas;

iv) valymo centro lankytojai turi būti kontroliuojami, jeigu jie kelia ligos plitimo riziką; tokie lankytojai privalo:

— naudoti valymo centre išduotus apsauginius drabužius ir avalynę arba

— išvalyti ir dezinfekuoti visus apsauginius drabužius ir avalynę, kuriuos atsineša į valymo centrą atvykę ir, jeigu jie nėra vienkartiniai, išvykdami;

v) valymo centro įranga turi būti valoma ir dezinfekuojama kiekvieno valymo ciklo pabaigoje;

vi) valymo centro nuotekos tinkamai jų neišvalius negali būti pašalinamos tiesiogiai į vandens telkinius, jeigu dėl į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų gali kilti pavojus vandens gyvūnų sveikatos būklei.

2. Nustatomi šie 12 straipsnio b punkte nurodyti reikalavimai, susiję su valymo centrų patalpomis ir įranga:

a) valymo centre turi būti geri higienos standartai;

b) įranga ir patalpos turi būti iš medžiagų, kurias galima tinkamai valyti ir dezinfekuoti;

c) turi būti tinkama įranga, skirta patalpoms, įrangai ir transporto priemonėms valyti ir dezinfekuoti;

d) turi būti įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką;

e) turi būti tinkama dezinfekavimo įranga siekiant užtikrinti, kad prireikus valymo centro nuotekos būtų valomos taip, kad būtų užtikrinama, kad visi jose esantys į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų sukėlėjai būtų visiškai nukenksminti prieš pašalinant nuotekas.

6 DALIS

13 straipsnyje nurodyti siuntimo centrų patvirtinimo suteikimo reikalavimai

1. Nustatomi šie 13 straipsnio a punkte nurodyti reikalavimai, susiję su siuntimo centrų biologinio saugumo priemonėmis:

a) veiklos vykdytojai pagal 5 straipsnį įgyvendina biologinio saugumo planą, kuriame turi būti atsižvelgiama į šiuos aspektus:

i) dezinfekcijos punktai turi būti įrengti svarbiose siuntimo centro vietose;

ii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik siuntimo centre ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

iii) ūkiai negali dalytis įranga, bet, jeigu tai neišvengiama, turi būti įdiegtas atitinkamas įrangos valymo ir dezinfekavimo protokolas;

iv) siuntimo centro lankytojai turi būti kontroliuojami, jeigu jie kelia ligos plitimo riziką; tokie lankytojai privalo:

— naudoti ūkyje išduotus apsauginius drabužius ir avalynę arba

— išvalyti ir dezinfekuoti visus apsauginius drabužius ir avalynę, kuriuos atsineša į ūkį atvykę ir, jeigu jie nėra vienkartiniai, išvykdami;

v) siuntimo centro įranga turi būti valoma ir dezinfekuojama išsiuntimo etapo pabaigoje;

vi) siuntimo centro nuotekos tinkamai jų neišvalius negali būti pašalinamos tiesiogiai į vandens telkinius, jeigu dėl į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų gali kilti pavojus vandens gyvūnų sveikatos būklei.

2. Nustatomi šie 13 straipsnio b punkte nurodyti reikalavimai, susiję su siuntimo centrų patalpomis ir įranga:

a) siuntimo centre turi būti geri higienos standartai;

b) įranga ir patalpos turi būti iš medžiagų, kurias galima tinkamai valyti ir dezinfekuoti;

c) turi būti tinkama įranga, skirta patalpoms, įrangai ir transporto priemonėms valyti ir dezinfekuoti;

d) turi būti įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką;

e) turi būti tinkama dezinfekavimo įranga siekiant užtikrinti, kad prireikus siuntimo centro nuotekos būtų valomos taip, kad būtų užtikrinama, kad visi jose esantys į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų sukėlėjai būtų visiškai nukenksminti prieš pašalinant nuotekas.

7 DALIS

14 straipsnyje nurodyti valymo natūraliomis sąlygomis vietų patvirtinimo suteikimo reikalavimai

1. Nustatomi šie 14 straipsnio a punkte nurodyti reikalavimai, susiję su valymo natūraliomis sąlygomis vietų biologinio saugumo priemonėmis:

a) veiklos vykdytojai pagal 5 straipsnį įgyvendina biologinio saugumo planą, kuriame turi būti atsižvelgiama į šiuos aspektus:

i) dezinfekcijos punktai turi būti įrengti svarbiose valymo natūraliomis sąlygomis vietos vietose;

ii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomo tik valymo natūraliomis sąlygomis vietoje ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

iii) akvakultūros ūkiai negali dalytis įranga, bet, jeigu tai neišvengiama, turi būti įdiegtas atitinkamas įrangos valymo ir dezinfekavimo protokolas;

iv) valymo natūraliomis sąlygomis vietos lankytojai turi būti kontroliuojami, jeigu jie kelia ligos plitimo riziką; tokie lankytojai privalo:

— naudoti valymo natūraliomis sąlygomis vietoje išduotus apsauginius drabužius ir avalynę arba

— išvalyti ir dezinfekuoti visus apsauginius drabužius ir avalynę, kuriuos atsineša į valymo natūraliomis sąlygomis vietą atvykę ir, jeigu jie nėra vienkartiniai, išvykdami;

v) kiek įmanoma, valymo natūraliomis sąlygomis vietos įranga turi būti valoma ir dezinfekuojama valymo ciklo pabaigoje.

2. Nustatomi šie 14 straipsnio b punkte nurodyti reikalavimai, susiję su valymo natūraliomis sąlygomis vietų patalpomis ir įranga:

a) kiek įmanoma, valymo natūraliomis sąlygomis vietoje turi būti geri higienos standartai;

b) kiek įmanoma, įranga ir patalpos turi būti iš medžiagų, kurias galima tinkamai valyti ir dezinfekuoti;

c) turi būti tinkama įranga, skirta patalpoms (prireikus), įrangai ir transporto priemonėms valyti ir dezinfekuoti;

d) turi būti įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką ir aplinkosauginius valymo natūraliomis sąlygomis vietos apribojimus.

8 DALIS

15 straipsnyje nurodyti karantino ūkių patvirtinimo suteikimo reikalavimai

1. Nustatomi šie 15 straipsnio a punkte nurodyti reikalavimai, susiję su vandens gyvūnų karantino ūkių biologinio saugumo priemonėmis:

a) karantino ūkis turi būti saugiu atstumu nuo kitų karantino ūkių, akvakultūros ūkių arba akvakultūros ūkių grupių; tokį atstumą nustato kompetentinga institucija remdamasi rizikos vertinimu, kurį atliekant būtina atsižvelgti į atitinkamų į sąrašą įtrauktų ir naujų ligų epizootinę padėtį;

b) veiklos vykdytojas įgyvendina 5 straipsnyje numatytą biologinio saugumo planą, į kurį turi būti įtraukti bent šie aspektai:

i) turi būti įrengti dezinfekcijos punktai svarbiose vietose, nustatytose biologinio saugumo plane;

ii) jeigu viename karantino ūkyje yra keli karantino skyriai, būtina imtis priemonių užtikrinti, kad jie visuomet būtų epizootiškai atskirti vienas nuo kito;

iii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik karantino ūkyje ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

iv) karantino ūkio karantino skyriai negali dalytis įranga, bet, jeigu tai neišvengiama, turi būti įdiegtas atitinkamas įrangos valymo ir dezinfekavimo protokolas; įranga negali būti dalijamasi su kitais ūkiais;

v) į karantino ūkį gali patekti tik įgalioti asmenys;

vi) į karantino ūkį patenkantys asmenys privalo naudoti jiems išduotus apsauginius drabužius ir avalynę, kurie po naudojimo turi būti saugiai pašalinami arba išvalomi ir dezinfekuojami;

vii) nugaišę gyvūnai turi būti pašalinami iš visų karantino skyrių taip dažnai, kad būtų užtikrinama, kad infekcinis spaudimas būtų kuo mažesnis, ir pašalinami kaip 1 kategorijos arba 2 kategorijos medžiagos laikantis Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio arba 13 straipsnio;

viii) visa karantino ūkių įranga turi būti valoma ir dezinfekuojama kiekvieno karantino laikotarpio pabaigoje;

ix) reikiamas karantino laikotarpis turi prasidėti, kai į ūkį atvežamas paskutinis kohortos vandens gyvūnas;

x) karantino laikotarpio pabaigoje iš kiekvieno karantino skyriaus būtina pašalinti gyvūnus, skyrių išplauti ir dezinfekuoti; jame neturėtų būti gyvūnų bent septynias dienas prieš atvežant naujus vandens gyvūnus;

xi) turi būti imamasi atsargumo priemonių, kad įvežamos ir išvežamos vandens gyvūnų siuntos negalėtų viena nuo kitos užsikrėsti;

xii) iš karantino ūkio išvežami gyvūnai turi atitikti reikalavimus, taikomus iš vienos valstybės narės į kitą vežamiems akvakultūros gyvūnams;

c) paskirtas asmuo turi būti atsakingas už karantino ūkio biologinio saugumo plano įgyvendinimą, o kiti darbuotojai prireikus atsiskaito tam asmeniui biologinio saugumo klausimais.

2. Nustatomi šie 15 straipsnio b punkte nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros gyvūnų karantino ūkių priežiūros ir kontrolės priemonėmis:

a) per visą karantino laikotarpį karantino ūkyje turi būti palaikomos aplinkos sąlygos, kuriomis galimas klinikinis į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos pasireiškimas;

b) visus akvakultūros gyvūnus, kurie *per* karantino laikotarpį nugaišta arba kuriems pasireiškia ligos simptomų, turi kliniškai patikrinti veterinarijos gydytojas; kompetentingos institucijos laboratorijoje tuo tikslu turi būti atlikti mėginių tyrimai;

c) į sąrašą įtrauktų rūšių žuvys, moliuskai ir vėžiagyviai turi būti laikomi a punkte nustatytomis karantino sąlygomis bent 90 dienų;

d) per 15 dienų nuo karantino laikotarpio pabaigos turi būti paimti kelių akvakultūros gyvūnų mėginiai, kuriuos ištyrus 95 % pasikliovimo lygiu bus užtikrintas atitinkamo patogeno nustatymas, jeigu tikslinis paplitimas yra 2 % Tokius akvakultūros gyvūnus galima paimti iš karantino sąlygomis laikomos kohortos arba iš kartu laikomų kontrolinių akvakultūros gyvūnų, kurie yra imlūs atitinkamai į sąrašą įtrauktai ar naujai ligai ir kurie yra naudojami diagnostikos tikslais per karantino laikotarpį.

3. Nustatomi šie 15 straipsnio c punkte nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros gyvūnų karantino ūkių patalpomis ir įranga:

a) į karantino ūkį tiekiamame vandenyje negali būti atitinkamos į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos sukėlėjų;

b) karantino ūkio nuotekos turi būti tinkamai valomos siekiant užtikrinti, kad į sąrašą įtrauktų ir naujų infekcinių ligų sukėlėjas (-ai) būtų nukenksmintas (-i) prieš pašalinant nuotekas;

c) nuotekų valymo sistemoje turi būti įtaisyti patikimi atsarginiai mechanizmai, kuriais siekiama užtikrinti tęstinį veikimą ir visiškai sulaikyti atitinkamą (-us) infekcinių ligų sukėlėją (-us);

d) karantino ūkiai turi būti aiškiai atriboti, gyvūnų ir žmonių patekimas į patalpas turi būti kontroliuojamas;

e) už veterinarinės kontrolės vykdymą atsakingiems darbuotojams prireikus turi būti suteikiamos tinkamai įrengtos patalpos, įskaitant persirengimo patalpas ir dušą;

f) turi būti tinkamos akvakultūros gyvūnų izoliavimo priemonės, kuriomis prireikus būtų galima pasinaudoti;

g) grindys, sienos ir visos kitos medžiagos arba įranga turi būti sukonstruotos taip, kad jas būtų galima tinkamai išvalyti ir dezinfekuoti;

h) turi būti įdiegta tinkama sistema, kad būtų užtikrintas šalutinių gyvūninių produktų surinkimas ir tinkamas pašalinimas pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnį.

i) įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką;

j) karantino ūkio dalis, kurioje laikomi akvakultūros gyvūnai, turi atitikti tinkamą standartą ir būti suprojektuota taip, kad būtų užkertamas kelias sąlyčiui su išorės vandeniu ir gyvūnais ir kad būtų galima lengvai atlikti patikrinimą ir visas būtinas laikymo procedūras.

9 DALIS

16 straipsnyje nurodyti patvirtinimo suteikimo akvakultūros ūkiams, kuriuose akvakultūros gyvūnai, kurie priklauso užkrato pernešėjų rūšims, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais, reikalavimai

1. Nustatomi šie 16 straipsnio a punkte nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros ūkių, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kurie yra užkrato pernešėjai, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais, biologinio saugumo priemonėmis:

a) veiklos vykdytojai įgyvendina 5 straipsnyje numatytą biologinio saugumo planą, į kurį turi būti įtraukti bent šie aspektai:

i) dezinfekcijos punktai turi būti įrengti svarbiose akvakultūros ūkio vietose;

ii) jeigu viename akvakultūros ūkyje yra keli izoliavimo skyriai, būtina imtis priemonių užtikrinti, kad jie visuomet būtų epizootiškai atskirti vienas nuo kito;

iii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik naudojimo akvakultūros ūkyje tikslu ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

iv) akvakultūros ūkio izoliavimo skyriai negali dalytis įranga, bet, jeigu tai neišvengiama, turi būti įdiegtas atitinkamas įrangos valymo ir dezinfekavimo protokolas; įranga negali būti dalijamasi su kitais ūkiais;

v) į akvakultūros ūkį gali patekti tik įgalioti asmenys;

vi) į akvakultūros ūkį patenkantys asmenys privalo naudoti jiems išduotus apsauginius drabužius ir avalynę, kurie po naudojimo turi būti saugiai pašalinami arba išvalomi ir dezinfekuojami;

vii) nugaišę gyvūnai turi būti pašalinami iš visų ūkio gamybos vienetų taip dažnai, kad būtų užtikrinama, kad infekcinis spaudimas būtų kuo mažesnis, ir pašalinami, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnyje;

viii) kiekvieno izoliavimo laikotarpio pabaigoje visa akvakultūros ūkio arba atitinkamo izoliavimo skyriaus, jeigu akvakultūros ūkyje yra daugiau nei vienas toks skyrius, įranga turi būti išvalyta ir dezinfekuota;

ix) 2 punkte nurodytas izoliavimo laikotarpis prasideda tik kai į akvakultūros ūkį atvežamas paskutinis kohortos gyvūnas arba, kai akvakultūros ūkyje yra keli izoliavimo skyriai, izoliavimo laikotarpis prasideda tik kai paskutinis kohortos gyvūnas atvežamas į izoliavimo skyrių;

x) izoliavimo laikotarpio pabaigoje iš kiekvieno akvakultūros ūkio izoliavimo skyriaus būtina pašalinti gyvūnus, o skyrius išplauti ir dezinfekuoti;

xi) turi būti imamasi atsargumo priemonių, kad įvežamos ir išvežamos vandens gyvūnų siuntos negalėtų viena nuo kitos užsikrėsti;

xii) iš akvakultūros ūkio, kuriame praėjo izoliavimo laikotarpis, išvežami gyvūnai turi atitikti reikalavimus, taikomus iš vienos valstybės narės į kitą vežamiems vandens gyvūnams;

b) veiklos vykdytojai užtikrina, kad būtų paskirtas asmuo, atsakingas už akvakultūros ūkio biologinio saugumo plano įgyvendinimą, o kiti darbuotojai prireikus atsiskaito tam asmeniui biologinio saugumo klausimais.

2. Nustatomi šie 16 straipsnio b punkte nurodyti reikalavimai, susiję su ūkių, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kurie yra užkrato pernešėjai, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais, priežiūros ir kontrolės priemonėmis:

a) į sąrašą įtrauktų rūšių žuvys, moliuskai ir vėžiagyviai turi būti laikomi izoliuoti bent 90 dienų;

b) visus akvakultūros gyvūnus, kurie 90 dienų izoliavimo laikotarpį nugaišta arba kuriems pasireiškia ligos simptomai, turi kliniškai patikrinti veterinarijos gydytojas; kompetentingos institucijos laboratorijoje tuo tikslu turi būti atlikti mėginių tyrimai.

3. Nustatomi šie 16 straipsnio c punkte nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros ūkių, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kurie yra užkrato pernešėjai, laikomi izoliuoti, kol jie nebebus laikomi užkrato pernešėjais, patalpomis ir įranga:

a) turi būti tinkamos akvakultūros gyvūnų laikymo izoliavus priemonės;

b) į akvakultūros ūkį tiekiamame vandenyje negali būti į sąrašą įtrauktų rūšių ir atitinkamų į sąrašą įtrauktų ir naujų ligų sukėlėjų;

c) prireikus, siekiant nesukelti pavojaus vandenų, į kuriuos išleidžiamos nuotekos, sveikatos būklei akvakultūros ūkio nuotekos turi būti tinkamai valomos siekiant užtikrinti, kad į sąrašą įtrauktų ir naujų infekcinių ligų sukėlėjas (-ai) būtų nukenksmintas (-i) prieš pašalinant nuotekas;

d) gyvūnų patekimas į akvakultūros ūkį kontroliuojamas;

e) grindys, sienos ir visos kitos medžiagos arba įranga turi būti sukonstruotos taip, kad jas būtų galima tinkamai išvalyti ir dezinfekuoti;

f) įdiegta tinkama sistema, kad būtų užtikrintas šalutinių gyvūninių produktų surinkimas ir tinkamas pašalinimas pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnį.

g) įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką.

10 DALIS

17 straipsnyje nurodyti akvakultūros ūkių, kurie yra uždari objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, patvirtinimo suteikimo reikalavimai

1. Nustatomi šie 17 straipsnyje nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros ūkių, kurie yra uždari objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, kai dėl judėjimo maršrutų tokie gyvūnai kelia didelę ligų riziką, biologinio saugumo priemonėmis:

a) veiklos vykdytojas pagal 5 straipsnį įgyvendina biologinio saugumo planą, kuriame turi būti atsižvelgiama į šiuos aspektus:

i) dezinfekcijos punktai turi būti įrengti svarbiose ūkio vietose;

ii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik naudojimo akvakultūros ūkyje tikslu ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

iii) akvakultūros ūkio lankytojai turi būti kontroliuojami, jeigu jie kelia ligos riziką. Tokie lankytojai privalo:

— naudoti akvakultūros ūkyje išduotus apsauginius drabužius ir avalynę arba

— išvalyti ir dezinfekuoti visus apsauginius drabužius ir avalynę, kuriuos atsineša į akvakultūros ūkį atvykę ir, jeigu jie nėra vienkartiniai, išvykdami;

iv) nugaišę gyvūnai turi būti pašalinami iš visų gamybos vienetų taip dažnai, kad būtų užtikrinama, kad infekcinis spaudimas būtų kuo mažesnis, ir pašalinami, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnyje;

b) paskirtas asmuo turi būti atsakingas už akvakultūros ūkio biologinio saugumo plano įgyvendinimą, o kiti darbuotojai prireikus atsiskaito tam asmeniui biologinio saugumo klausimais.

2. Nustatomi šie 17 straipsnio c punkte nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros ūkių, kurie yra uždari objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, kai dėl judėjimo maršrutų tokie gyvūnai kelia didelę ligų riziką, patalpomis ir įranga:

a) turi būti tinkama įranga ir patalpos, kad būtų galima palaikyti tinkamas ūkyje laikomų gyvūnų laikymo sąlygas;

b) akvakultūros ūkyje turi būti geri higienos standartai, jame turi būti galima vykdyti sveikatos stebėseną;

c) įranga ir patalpos turi būti iš medžiagų, kurias galima lengvai valyti ir dezinfekuoti;

d) turi būti tinkama įranga, skirta patalpoms, įrangai ir transporto priemonėms valyti ir dezinfekuoti;

e) turi būti įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą ligos plitimo riziką;

f) turi būti įdiegta tinkama sistema, kad būtų užtikrintas šalutinių gyvūninių produktų surinkimas ir tinkamas pašalinimas pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnį.

11 DALIS

18 straipsnyje nurodyti akvakultūros ūkių, kurie yra atviri objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, patvirtinimo suteikimo reikalavimai

1. Nustatomi šie 18 straipsnio b punkte nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros ūkių, kurie yra atviri objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, biologinio saugumo priemonėmis:

a) veiklos vykdytojas pagal 5 straipsnį įgyvendina biologinio saugumo planą, kuriame turi būti atsižvelgiama į šiuos aspektus:

i) dezinfekcijos punktai turi būti įrengti svarbiose akvakultūros ūkio vietose;

ii) kai viename akvakultūros ūkyje yra keli funkciniai vienetai, juos būtina atskirti naudojant tinkamus higieninius užkardus:

iii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik akvakultūros ūkyje ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

iv) akvakultūros ūkiai negali dalytis įranga, bet, jeigu tai neišvengiama, turi būti įdiegtas atitinkamas įrangos valymo ir dezinfekavimo protokolas;

v) akvakultūros ūkio lankytojai turi būti kontroliuojami, jeigu jie kelia ligos riziką. Tokie lankytojai privalo:

— naudoti akvakultūros ūkyje išduotus apsauginius drabužius ir avalynę arba

— išvalyti ir dezinfekuoti visus apsauginius drabužius ir avalynę, kuriuos atsineša į akvakultūros ūkį atvykę ir, jeigu jie nėra vienkartiniai, išvykdami;

vi) nugaišę gyvūnai turi būti pašalinami iš visų gamybos vienetų taip dažnai, kad būtų užtikrinama, kad infekcinis spaudimas būtų kuo mažesnis, ir pašalinami, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnyje;

vii) kiek įmanoma, akvakultūros ūkio įranga turi būti valoma ir dezinfekuojama kiekvieno gamybos ciklo pabaigoje;

viii) vežėjų valymo ir dezinfekavimo įrašus būtina patikrinti prieš pakraunant ir iškraunant gyvūnus akvakultūros ūkyje;

b) veiklos vykdytojai užtikrina, kad būtų paskirtas asmuo, atsakingas už akvakultūros ūkio biologinio saugumo plano įgyvendinimą, o kiti darbuotojai prireikus atsiskaito tam asmeniui biologinio saugumo klausimais.

2. Nustatomi šie 18 straipsnio c punkte nurodyti reikalavimai, susiję su akvakultūros ūkių, kurie yra atviri objektai, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais, patalpomis ir įranga:

a) turi būti tinkama įranga ir patalpos, kad būtų galima palaikyti tinkamas akvakultūros ūkyje laikomų gyvūnų laikymo sąlygas;

b) ūkyje turi būti geri higienos standartai, jame turi būti galima tinkamai vykdyti sveikatos stebėseną;

c) kiek įmanoma, įranga ir patalpos turi būti iš medžiagų, kurias galima tinkamai valyti ir dezinfekuoti;

d) turi būti įgyvendintos tinkamos plėšrūnų kontrolės priemonės, atsižvelgiant į plėšrūnų keliamą riziką ir aplinkosauginius akvakultūros ūkio apribojimus;

e) turi būti tinkama įranga, skirta patalpoms, įrangai ir transporto priemonėms valyti ir dezinfekuoti;

f) įdiegta tinkama sistema, kad būtų užtikrintas šalutinių gyvūninių produktų surinkimas ir tinkamas pašalinimas pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnį.

12 DALIS

19 straipsnyje nurodyti patvirtinimo suteikimo laivams arba kitoms mobiliosioms patalpoms, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi laikinai siekiant juos apdoroti arba jiems atlikti kitą su laikymu susijusią procedūrą, reikalavimai

1. Nustatomi šie 19 straipsnio a punkte nurodyti reikalavimai, susiję su laivų arba kitų mobiliųjų patalpų, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi laikinai siekiant juos apdoroti arba jiems atlikti kitą su laikymu susijusią procedūrą, biologinio saugumo priemonėmis:

a) veiklos vykdytojas pagal 5 straipsnį įgyvendina biologinio saugumo planą, kuriame turi būti atsižvelgiama į šiuos aspektus:

i) vykdant apdorojimo procedūrą naudojamas laivas arba mobiliosios patalpos ir visa įranga turi būti išvalyti ir dezinfekuoti užbaigus apdorojimą ir prieš išvykstant į kitą akvakultūros ūkį;

ii) darbuotojų darbo drabužiai ir avalynė turi būti laikomi tik akvakultūros ūkyje ir reguliariai valomi ir dezinfekuojami;

iii) įranga negalima dalytis su kitais akvakultūros ūkiais, bet, jeigu tai neišvengiama, turi būti įdiegtas atitinkamas įrangos valymo ir dezinfekavimo protokolas ir saugomi jo įgyvendinimo įrodymai;

iv) akvakultūros ūkio lankytojai turi būti kontroliuojami, jeigu jie kelia ligos riziką; tokie lankytojai privalo:

— naudoti akvakultūros ūkyje išduotus apsauginius drabužius ir avalynę arba

— išvalyti ir dezinfekuoti visus apsauginius drabužius ir avalynę, kuriuos atsineša į akvakultūros ūkį atvykę ir, jeigu jie nėra vienkartiniai, išvykdami;

v) gaištamumo apdorojant priežastis būtina registruoti ir nugaišę gyvūnai turi būti pašalinami iš akvakultūros ūkio taip dažnai, kad infekcinis spaudimas būtų kuo mažesnis ir kad tai būtų praktiška atsižvelgiant į atitinkamų akvakultūros gyvūnų apdorojimo tvarkaraštį;

vi) nugaišę gyvūnai pašalinami taip dažnai, kad būtų užtikrinama, kad infekcinis spaudimas būtų kuo mažesnis, ir pašalinami, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnyje;

b) veiklos vykdytojai užtikrina, kad būtų paskirtas asmuo, atsakingas už ūkio biologinio saugumo plano įgyvendinimą, o kiti darbuotojai prireikus atsiskaito tam asmeniui biologinio saugumo klausimais.

2. Nustatomi šie 19 straipsnio b punkte nurodyti reikalavimai, susiję su laivų arba kitų mobiliųjų patalpų, kuriose akvakultūros gyvūnai laikomi laikinai siekiant juos apdoroti arba jiems atlikti kitą su laikymu susijusią procedūrą, patalpomis ir įranga:

a) turi būti tinkama įranga ir patalpos, kad būtų galima palaikyti tinkamas ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų laikymo sąlygas;

b) kiek įmanoma, įranga ir patalpos turi būti iš medžiagų, kurias galima lengvai valyti ir dezinfekuoti;

c) turi būti tinkama įranga, skirta patalpoms ir įrangai valyti ir dezinfekuoti;

d) jeigu naudojamos automatinės valymo ir dezinfekavimo sistemos, prieš pradedant jas naudoti turi būti patvirtintas ir vėliau pakankamai dažnai vėl patvirtinamas jų veiksmingumas;

e) įdiegta tinkama sistema, kad būtų užtikrintas šalutinių gyvūninių produktų surinkimas ir tinkamas pašalinimas pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnį.

II PRIEDAS

RIZIKA GRINDŽIAMA PRIEŽIŪRA, KURIĄ REIKIA VYKDYTI TAM TIKRUOSE PATVIRTINTUOSE ŪKIUOSE

1 DALIS

7, 8, 17 ir 18 straipsniuose nurodytų akvakultūros ūkių ir jų grupių rizika grindžiama priežiūra

7, 8, 17 ir 18 straipsniuose nurodytų akvakultūros ūkių ir jų grupių rizika grindžiama priežiūra vykdoma taip:

a) akvakultūros ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, išskyrus šios dalies b punkto ii papunktyje nurodytas rūšis, rizika grindžiama priežiūra vykdoma atsižvelgiant į jiems priskirtą didelės, vidutinės ar mažos rizikos kategoriją atlikus rizikos vertinimą pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 VI priedo I dalį;

b) akvakultūros ūkiuose, kuriuose laikomi i ir ii papunkčiuose nurodytų rūšių akvakultūros gyvūnai, rizika grindžiama priežiūra vykdoma atsižvelgiant į jiems priskirtą didelės rizikos kategoriją atlikus rizikos vertinimą pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 VI priedo I dalį:

   i) į sąrašą neįtrauktos rūšys;

   ii) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/1882 priedo lentelės ketvirtajame stulpelyje nurodytos į sąrašą įtrauktos rūšys; tačiau į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai turi turėti sąlytį su tos lentelės trečiajame stulpelyje nurodytų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnais, kad juos būtų galima pripažinti priklausančiais užkrato pernešėjų rūšims, o tokio sąlyčio nebuvo.

2 DALIS

Pagal Reglamento (ES) 2016/429 26 straipsnį vykdomos akvakultūros ūkių ar jų grupių rizika grindžiamos priežiūros turinys

1. 7, 17 ir 18 straipsniuose nurodytų patvirtintų akvakultūros ūkių dokumentų patikrinimai, klinikiniai patikrinimai ir laboratoriniai tyrimai vykdomi taip:

   a) turi būti išnagrinėti atitinkami dokumentai, parengti vykdant pareigą saugoti duomenis pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnį ir šio reglamento 23, 32 ir 33 straipsnius, siekiant įvertinti, ar akvakultūros ūkyje yra kokių nors padidėjusio gaištamumo arba į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos buvimo požymių, į kuriuos turi būti atsižvelgta veterinarijos gydytojo vizito metu;

   b) visas akvakultūros ūkio dalis reikia ištirti atkreipiant ypatingą dėmesį į tuos gamybos vienetus, dėl kurių a punkte nurodytuose dokumentuose yra padidėjusio gaištamumo duomenų;

   c) jeigu ištyrus dokumentus arba atlikus visų gamybos vienetų klinikinį patikrinimą nerasta jokių į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos požymių, reikalavimas imti mėginius siekiant atlikti jų laboratorinius tyrimus netaikomas;

   d) jeigu nustatyta neseniai nugaišusių ar liguistų akvakultūros gyvūnų, būtina kliniškai iš išorės ir vidaus ištirti reprezentatyvų skaičių akvakultūros gyvūnų siekiant nustatyti, ar yra patologinių pokyčių; atliekant tyrimą reikia, visų pirma, siekti nustatyti į sąrašą įtrauktas ar naujas ligas;

   e) jeigu dėl d punkte numatyto klinikinio tyrimo rezultato įtariamas tokios į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos buvimas akvakultūros ūkyje valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriame įgyvendinama likvidavimo programa arba kuris yra pripažintas neturinčiu tokios ligos, paimamas to akvakultūros ūkio akvakultūros gyvūnų mėginys ir atliekamas jo laboratorinis tyrimas, kaip numatyta atitinkamame Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 VI priedo II dalies skyriuje;

   f) jeigu dėl d punkte numatyto klinikinio tyrimo rezultato įtariamas į sąrašą įtrauktos ligos buvimas akvakultūros ūkyje, kuriame įgyvendinama tos konkrečios C kategorijos ligos priežiūros programa, paimamas to akvakultūros ūkio akvakultūros gyvūnų mėginys ir atliekamas jo laboratorinis tyrimas, kaip numatyta atitinkamame Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 VI priedo III dalies skyriuje;

g) jeigu dėl d punkte numatyto klinikinio tyrimo rezultato įtariama nauja liga, paimamas to akvakultūros ūkio akvakultūros gyvūnų mėginys ir atliekamas jo laboratorinis tyrimas siekiant nustatyti tą naują ligą.

2. 8 straipsnyje nurodytų patvirtintų akvakultūros ūkių grupių dokumentų patikrinimai ir klinikiniai ir laboratoriniai tyrimai vykdomi taip:

a) turi būti išnagrinėti atitinkami dokumentai, parengti kiekviename akvakultūros ūkių grupės akvakultūros ūkyje arba jo vardu pagal Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnį ir šio reglamento 24 straipsnį, siekiant įvertinti, ar yra kokių nors padidėjusio gaištamumo arba į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos buvimo požymių, į kuriuos turi būti atsižvelgta sprendžiant, kuriame grupės akvakultūros ūkyje reikia apsilankyti rizika grindžiamos priežiūros tikslais;

b) jeigu ištyrus a punkte nurodytus dokumentus tam tikrame grupės akvakultūros ūkyje nustatomas padidėjęs gaištamumas arba į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos buvimas, tame ūkyje būtina apsilankyti rizika grindžiamos priežiūros tikslais; lankantis reikia atlikti 1 punkto b–g papunkčiuose išvardytus veiksmus;

c) jeigu ištyrus a punkte nurodytus dokumentus tam tikrame grupės akvakultūros ūkyje nėra nustatomas padidėjęs gaištamumas arba į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos buvimas, rizika grindžiamos priežiūros tikslais vieną ar kelis kartus apsilankoma:

i) atlikus rizikos vertinimą, akvakultūros ūkyje arba akvakultūros ūkių grupėje, kurie kelia didžiausią ligos atsiradimo riziką, arba

ii) ūkyje, iš kurio po paskutinės rizika grindžiamos priežiūros procedūros buvo išvežta ir į kurį buvo atvežta daugiausia akvakultūros gyvūnų.

Bet kuriuo atveju lankantis rizika grindžiamos priežiūros tikslais reikia atlikti 1 punkto c–g papunkčiuose išvardytus veiksmus.